

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

סמרטפון
רק עם ואצאפ!

אפשר!! וכדאי!!

מרכז הזמנות ארצי
052-2-129-129

זול פון

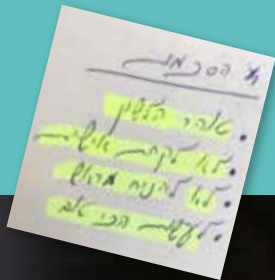
אספקה לכל חלקי הארץ תוך 24 שעות
רח' פינס 9 ירושלים | zolphone.co.il

14 הסעיף החשוב
בתקציב
המשפחתי
הרב זקס

20 האפפי-אנד
כממתיק
מלאכותי
אלומה לב

12 משעמם זה טוב
דור הסמארט

10 האיש שלימד
אותי להניח
תפילין
צבי יחזקאל

אני בכלל ג'ירפה

מה קורה
כשבובנות, אמנות
לחימה ומחול מתמזגים
לתיאטרון ילדים?
עמוד 16

צלילם: רגנה פרי

ילדים!
סדרה חדשה בקומיקס
בשבילכם!
לומדים תניא

במרחק חמש דקות מכביש שש, 35 דקות לתל אביב ברכבת, עם קהילה צומחת לציבור הדתי, כרמי גת היא הבחירה הנכונה עבורכם. יחידות, דיור של שלושה, ארבעה וחמישה חדרים, דירות-גן ופנטהאוס החל מ-899,000 ₪

לגור בכרמי גת? קל.

החלו
העבודות!

לנסוע על כביש שש? קל. לנסוע ברכבת לעבודה? קל. לחיות בקהילה תומכת? קל. דירה להשקעה? קל. לעשות את הבחירה הנכונה למשפחה ולרכוש בכרמי גת? קל.

הציבור הקדוש מוזמן
להילוול צדיק המונח
המקובל הרב"צ משה בן טוב וצוק"ל

יום המסוגל לישועות גדולות
"לעולם ה' דברך ניצב בשמים"

שתתקיים אי"ה

ביום שני ערב ה' באב 5/8/19 למניינם
 ברחבת ציון הצדיק בחניה הגדולה בהר המנוחות
 גבעת שאול ירושלים

ההדלקה המסורתית
 בשעה 22:00

תפילת מנחה
 בשעה 19:00

אוהל הכנסת אורחים יפעל במשך כל יום ההילולא

ברוכים הבאים

לפרטים ותרומות 1800-222-778

יתקיים בע"ה ביום חמישי,

ד' מנחם אב תשע"ט | 8.8.2019

בבתי הכנסת בגבעת שמואל: היכל רחמים, רחוב ש"י עגנון 7
אהבת ישראל, רחוב לוי אשכול 15/17

« בתכנית

התכנסות בבית הכנסת 'היכל רחמים'	09:30
הרב רפי פרץ, שר החינוך, "תורת ה' תמימה"	10:00
הרב נעם שפירא, "שירת האהבה"	10:30
הרב יוסי פלאי, "הקבלה והנגלה ילכו יחדיו!"	11:00
ד"ר שי שגב, "יסודות הקבלה"	11:30
הרב ד"ר משה רט, "דמות הצדיק במשנת הרבי מקוצק"	12:00

« שיעורים מקבילים בבית הכנסת הסמוך "אהבת ישראל"

ד"ר מירב שפירא, "בין פריד לתורת הנפש"	10:45
הרב ד"ר יהודה יונגסטר,	11:40
"בין חסידות הקדומה לחסידות המתחדשת"	
הרב יאיר גזבר, "הקבלה והנפש בתורת הרב קוק"	12:30

« הפסקה וטעימה קלה

הגב' רחל בולטון, "בחירות ואחריות - הצלם האלוקי"	14:30
הרב משה גנוט, "מעשה בראשית ומעשה מרכבה"	15:00
הרב משה שילת, "חסידות בדור הגאולה"	15:30
הרב יהושע שפירא, "דרכי קירוב"	16:00
ד"ר דניאל שליט, "יצירה בתורה ויצירה במוזיקה"	16:30
הרב שמואל יניב, "הרובדים הנסתרים בתורה"	17:15

« הפסקה ומכירת ספרי המרצים

« הענקת הפרס

תפילת מנחה	19:00
דברי ברכה: שר התחבורה בצלאל סמוטריץ'	
הרב אליעזר מלמד	
הרב שמואל אליהו	
הרב יוסי גינזבורג, 'אבי'	
הרב הגאון מאיר מזוז שליט"א	
הענקת הפרס על ידי הרב שמואל יניב, נשיא הקתדרה לתורה ולחכמה	
הגאון הרב יצחק גינזבורג שליט"א	20:45
"חזון החסידות לאחרית הימים"	(התחלה משוערת)
סיום משוער ותפילת ערבית	21:30

25 ש"ח דמי השתתפות | כיבוד קל יוגש לאורך היום

יום לימוד זה מוקדש לעילוי נשמת רבי אליעזר חיים בן יצחק גרוסברגר ז"ל.
יום פטירתו ז' באב תשע"ז

יום העיון השנתי של
הקתדרה לתורה
ולחכמה בגבעת שמואל

בנושא:

חסידות
קבלה
וגאולה

הנחייה וליזוי:

הרב ד"ר יהודה יונגסטר
חבר הנהלת הקתדרה

טקס הענקת
פרס היצירה התורנית
לשנת תשע"ט

לגאון הרב
יצחק גינזבורג

שליט"א

חפשו בגוגל 'כנס הקתדרה תשע"ט'

יגעת ומצאת רב

"עשה לך רב" (א, ט)

על כל יהודי, מקטן ועד גדול, חלה החובה למנות לו רב, שממנו יקבל הוראה והדרכה בעבודת ה'. כי כל אדם "קרוב אצל עצמו" (כלשון חז"ל), היינו שהוא נגוע ומשוחד כלפי עצמו ואינו יכול לסמוך על שיקול דעתו בכל הנוגע להתנהלותו האישית.

יש הטוענים שאין באפשרותם למצוא לעצמם רב המתאים בעבורם. עליהם לדעת שבוודאי זו עצת היצר, כי "לא אלמן ישראל" ואין ספק שאפשר למצוא אדם ראוי שיוכל לשמש בעבורם רב ומורה דרך, כי הואיל וזו דרישת התורה - חל על כך הכלל הידוע "איני מבקש אלא לפי כוחי". לעולם אין הקב"ה דורש מן האדם פעולה שאין בידו היכולת לבצעה. אין זאת אלא שעל האדם להיצמד להוראת המשנה כאן - "עשה לך רב", אשר "לשון עשייה יאמר על דבר שצריך לטרוח ולעשות על ידו" (מאירי), ו"יגעת ומצאת - תאמין".

לעתים גם ייתכן ש"עשייה" תתפרש כאן אף במשמעות של כפייה (כמו הביטוי "מעשין על הצדקה", שפירושו כי יש לגבות צדקה מן החייב בה גם בדרך של כפייה), הווי אומר: מינוי הרב מוכרח להתקיים על-ידי האדם גם אם עליו להכריח ולכפות עצמו לקבל עליו דבר המנוגד למשיכתו הטבעית. ואולם עליו לזכור כי לאמיתו של דבר אין התורה דורשת אלא את טובתו ותועלתו, ובוודאי בסופו של דבר יהיה הדבר באופן של "עשה לך רב", כפירוש הלשון "לך" בכמה מקומות - לרצונך.

(לקוטי שיחות, כרך כד, שופטים א. שיחות שבת חזון תשמ"ו, ליל ג' דסוכות תשמ"ז וש"פ נח תשמ"ז)

גינוני שלטון כפויים

"אל תתוודע לרשות" (א, ט)

בפשטות כוונת התנא היא שעל האדם להימנע מלהיות ידוע ומקורב לאנשי השלטון והשררה (המכונים 'רשות' - "שהרשות בידה לעשות כרצונה", רע"ב). במפרשים ניתנו על כך כמה טעמים, אם מפני שהדברים מכוננים לאנשי השלטונות דאז, שהיו רחוקים מאמונה בה' והיו עלולים להשפיע על המתחבר אליהם, אם משום שהיו אלה בני-אדם בלתי הגונים שהגיעו לשלטון בכוח הזרוע והאדם עתיד להינזק מקרבתם, וכיוצא בזה.

יש לפרש, בדרך רמז, טעם המתאים גם לימינו אלה: הביטוי 'תתוודע' הוא מלשון 'דעת', שמשמעותה התקשרות והתחברות (כלשון הפסוק "והאדם ידע את חווה"). הוראת המשנה מופנית אל העסקן הציבורי, מי שלצורך פעילותו רוקם קשרים עם מנהיגי העיר ועם אנשי השלטון המכובדים (ה'רשות'), ומזוהיה אותו לבל יתחבר ויתדבק במקצועו זה בכל ליבו ונפשו. מלאכת פיתוח הקשרים עם נכבדי העם, המלווה בגינונים השייכים לעולם השקר, אסור לה שתיעשה ברצון ובהתלהבות, בכל לב ונפש, אלא רק בדרך הכרח, כדבר הנעשה באין ברירה, משום צורך השעה. כך גם מובטח שיתקיים בו מאמר היילל - תלמידו של שמעיה, בעל המאמר דידן - "הווי מתלמידיו של אהרן... אוהב את הבריות": הוא יישאר מחובר וקשור גם אל פשוטי העם, אלו שבכחינת 'בריות' בעלמא.

(תורת מנחם תשמ"ב, כרך ג, עמ' 1355-6)

צימאון של ביטול

"הוי מתאבק בעפר רגליהם והוי שותה בצמא את דבריהם" (א, ד)

דבקוהו של האדם בחכמים צריכה להיות מתוך התבטלות מוחלטת עד כדי שיחוש כאילו אין למציאותו כל חשיבות וערך, משל לא היה אלא אבק חסר תועלת שאפילו להצמיח - כמו האדמה - אינו יכול. אולם לכאורה ביטול שכזה לא יתכן בעת ההתחברות אל החכמים, שהרי התחברות זו בוודאי נועדה, לכל לראש, כדי ללמוד מפיהם תורה, ואם כן עליו בהכרח להפעיל לשם כך את כישורי שכלו והבנתו, וממילא אין מנוס מכך שבשעה זו תהיה מציאותו מורגשת וערך כשרונותיו וכוחותיו האישיים יהיה ניכר ובוולט.

המשנה מעניקה את הפתרון לסתירה פנימית זו ונותנת עצה לכך שרגש ההתבטלות לא יכהה, באמצעות ההכוונה כי אופן קליטת תורתם של החכמים ייעשה בדוגמת אדם השותה מים לצמאו. הוי אומר: על האדם להיות חדור באותה שעה בהכרה ותחושה ברורה שהוא זקוק לחכמים אלו ולתורתם במדה רבה כל כך עד שבלעדיהם אין הוא יכול כלל להתקיים, בדיוק כמו אדם הזקוק נואשות למים שירוה את צמאונו ויאפשרו לו לחיות. באופן זה, גם תהליך קבלת דברי תורתם של החכמים בשכלו רק מחדד ומחזק אצלו את התחושה שמציאותו כשלעצמה ריקנית וחסרה.

(תורת מנחם, כרך ג, עמ' 391 ואילך)

הסתכלות שמגלה את הזכות

"הוי דן את כל האדם לכף זכות" (א, ט)

יש המפרשים כי ההוראה לדון כל אדם לכף זכות אמורה רק במקרה שבו המעשה שהאדם עשה ניתן לפירוש חיובי או שלילי, שאז יש להטות את הכף לצד הזכות ולקבל את הפרשנות החיובית.

ואולם בספרי החסידות נאמר יותר מזה, שגם כשמדובר במעשה שאין בו שום צד של חיוב והוא מעשה שלילי לחלוטין - חובה למצוא נקודה של לימוד וזכות. אפשר להביט על הנסיבות שגרמו לו להירדד כך, "כי מקומו גרם לו לחטוא, להיות פגוסתו לילך בשוק כל היום... ועיניו רואות כל התאוות" (תניא פרק ל).

אך לפי הסבר זה לשון המשנה - "כף זכות" - טעון ביאור, שכן ראיית הנסיבות שגרמו לחטא יכולה לכל היותר להסיר את האשמה וה'חובה' מעל האיש, אבל איך יש בכך 'זכות' בעבורו? וכי אדם החוטא שלא באשמתו צבר לעצמו 'זכות' נוספת?!

אלא שעצם הקביעה כי הלה עומד בפני ניסיונות גדולים והוכנס לנסיבות קשות הגורמות לחטא - היא גם עדות שבנשמתו טמונים כוחות נפש גדולים ונעלים ביותר, המאפשרים לו להתמודד עם הקשיים הגדולים שמולם הוא עומד. מן השמים אין מעמידים אדם בניסיונות שלא יוכל לעמוד בהם, ואם הועמד בניסיונות כאלה, ודאי שניתנו לו כוחות כבירים. נמצא שהסתכלות כזאת על הזולת מגלה את גודל 'זכותו' ומעלת הרוחנית! וכמירכץ, עצם ההסתכלות החיובית על הכוחות הגדולים הטמונים באדם, סופה לעורר את התגלותם והבאתם לידי פועל בהתנהגות חיובית בפועל.

(לקוטי שיחות, כרך כו, עמ' 164)

דורות התלבטת....

היום הזה

הגיע!

גל אורן לונר BSD

בואי לבצע בדיקות גנטיות מוקדמות של 'דורות'

(מבית דור ישרים)
ובכך תוכלי למנוע מחלות גנטיות
ואסונות מיותרים!

יום בדיקות לבנות בלבד במחירים מסובסדים

יום חמישי, כ"ט בתמוז תשע"ט 1.8.19
בין השעות 14:00-16:00
באולם האירועים שע"י מכון מאיר
שדרות המאירי 2-4, קריית משה, ירושלים

התאמה גנטית טרום-היכרות בשיתוף דור ישרים

• הבדיקה מיועדת לרווקות • בסבסוד קופות החולים

נא אשרו מראש את השתתפותכן

בוואצאפ 054-5632002 או בטלפון 02-6499888

www.dorotest.co.il | info@dorotest.co.il

***3398**

שיחת חברים

עם מיני יוספי

לא יאומן כמה אנרגיה אנשים מפתחים במאבקים
אל מקום או אל תפקיד. חלום אנף אותם מתוך
הרפיה. הקב"ה דואג לך ומשליח אליך. אל אחד
לא יכול להשתמש בשם הטוב שלך. אל תדאג! לא
צריך להיאבק! במקום להילחם, נצל את היטן ואת
האנרגיה בשביל לבנות את עצמך בסנימיות

מקומו של עולם

בסיפור הזה, וכתוצאה מכך אמר את המשפט הבא: "מכאן אמר בן עזאי, בשמך יקראוך, ובמקומך יושבוך, ומשלך יתנו לך ואין אדם נוגע במוכך לחבירו ואין מלכות נוגעת בהברתה אפילו כמלא נימה". המשפט הזה אמנם נשמע תנ"כי כזה, ממשלי או קהלת, אבל הוא מבין עזאי. המשפט הזה כל כך יפה והוא מסר לדורות עולם. צריך לדעת שאם יש מאבקים על מקום או על התפקיד, חשוב מאוד לנהל אותם מתוך הרפיה. תבין שהקב"ה דואג לך ומשגיח עליך: 'בשמך יקראוך' - כלומר, אף אחד לא יכול להשתמש בכיכול בשם הטוב שלך. 'במקומך יושבוך' - אל תדאג! לא צריך להיאבק! במקום להילחם על מקום או תפקיד, נצל את הזמן ואת האנרגיה בשביל לבנות את עצמך בפנימיות. לא יאומן כמה אנרגיה אנשים מבזבזים, את מיטב הכוחות שלהם ולפעמים את רוב שנות חייהם, על מאבקים כאלה. ה' יתברך אומר לנו - תרפו. 'ומשלך יתנו לך' - מה שיתנו לך, זה מה שמיועד לך מראש.

האמירה הזאת של בן עזאי היא כל כך מעוררת! אם אתם מרגישים שהמסר הזה ממש עבורכם, אתם מוזמנים להעתיק ולתלות אותו במשרד או בביית.

שפע בחינם

האמת היא, שאולי זה בדיוק היה גם החשש הגדול של המרגלים. חז"ל אומרים, שאחת הסיבות שהמרגלים לא רצו להיכנס לארץ ישראל, הייתה העובדה שהם פחדו שמא ייקחו מהם את המשרה של הנשיאות.

אפשר לראות כאן פגם משני צדדים. קודם כל, הפגם של המרגלים עצמם שחששו לתפקידם. נראה לי שאם הם היו מכירים את המשפט של בן עזאי, מן הסתם הם היו מרפים מהדאגה הזאת, ואז הם היו מסוגלים לראות את טוב הארץ.

הצד השני הוא הצד של העם. אצלם הפגם היה "בכיה של חינוס". כל העניין שתשעה באב הוא יום של בכי, נובע מהבכיה הגדולה של כל העם, אחרי ששמעו את גנות הארץ מפי המרגלים. חז"ל הגדירו את הבכיה הזו "בכיה של חינוס". מה אומרת ההגדרה הזאת? בכיה של חינוס מתרחשת כאשר אתה לוקח איזה דבר טוב שקיים בחיים שלך, ובמקום לראות אותו כשפע גדול, כדבר שיכול למלא את החיים שלך, אתה מתחיל להתבכיין. בגלל סיבה מדומיינת כלשהי, אתה משלה את עצמך שזה זיקק לך. ואז במקום להודות על המתנה, לשמוח ולצפות שזה יקרה, אתה הופך הכול לבכי ולתלונה.

חלק מהעבודה שלנו בימים האלה, הוא החיפוש איפה יש בכיה של חינוס בחיים שלנו - אם יש איזה דבר של שפע שקיבלנו, ובמקום להודות עליו ולשמוח בו, הפכנו אותו לסיבה לתלונה. שנוכה לאהבת חינוס ולשמחת חינוס! לחיים!

'אולי הוא מתפרנס מהפרנסה שלי', 'אולי הוא יושב על המשבצת שבה אני הייתי ראוי לשבת', וכך הלאה.

הגמרא במסכת יומא מספרת על שתי משפחות בירושלים: בית גרמו ובית אבטינס. לשתיהן היו ג'ובים מאוד חשובים בבית המקדש - בית אבטינס הכינו את הקטורת, ובית גרמו את לחם הפנים. לשתיהן גם היו סודות מקצועיים בעבודה שלהן. בקטורת, הסוד היה לגרום לכך שהעשן יעלה ישר, ולא יפנה לצדדים. בית גרמו, שהיו מומחים בעשיית לחם הפנים, ידעו איך לאפות אותו כך שבוע שלם הלחם יעמוד על השולחן, ועדיין יהיה טרי.

הבעיה עם בני המשפחות הללו הייתה, שהם לא הסכימו בשום אופן לגלות את הסודות שלהם לאף אחד. אמנם כוונתם הייתה לשם שמיים, אבל בכל זאת חז"ל ביקרו אותם. המשפחות האלו ידעו שביית המקדש עתיד להיחרב, והם חששו שאם אנשים אחרים יידעו את הסודות, הם ישתמשו בהם תמורת מamon לעבודה וזה חלילה. לעומת זאת, חז"ל סברו שהם לא מגלים את הסודות שלהם, כדי שלא יקומו להם מתחרים. החכמים עשו מעשה, ופיטרו אותם. במקומם, הביאו אמנים מאלכסנדריה. כשהגיעו המומחים מאלכסנדריה, הם הצליחו להפיק תוצאות שהיו רק כמעט כמו בית גרמו ובית אבטינס.

דרך אגב, לדעתי יש משהו מאוד נחמד בזה שאנחנו מכירים שמות של משפחות שהיו בירושלים באותה עת, זה ממש מקשר אותנו לאותם זמנים, גם אם אנחנו לא יודעים בדיוק מאיזו עדה הם היו... האמת היא שמי שלומד במשניות מצוירות, אולי אפילו כבר יודע גם איך הם היו נראים...

אף אחד לא ייקח לך

בכל אופן, המומחים מאלכסנדריה לא לגמרי הצליחו - עשן הקטורת לא עלה ישר, ולחם הפנים קצת התעפש, והיו עוד חסרונות. בסוף קרה שם דבר מדהים! חז"ל, למרות שהם בעצמם פיטרו אותם, הם גם החליטו להחזיר אותם. הם אמרו: "כל מה שברא הקב"ה, לכבודו הוא עשה" - כלומר, אם רק הם יודעים לעשות את המלאכות האלו, כנראה שה' רוצה אותם. למרות כל הסאגה של הפיטורים והבאת המומחים ממצרים, חז"ל מחלו על כבודם, ולכבוד ה' יתברך החזירו אותם לתפקיד. הגמרא מסיימת את הסיפור עם משפט מיוחד של בן עזאי.

בן עזאי התבונן בכל התהליך שקרה

שלוש חברים! אשירנו שאנחנו זוכים לשיחת חברים כזאת. כל השנה התוועדות זה דבר טוב, אבל בבין המצרים זה חשוב פי כמה. כל העניין של התוועדות חסידית, זאת הישיבה של כמה חברים ביחד, וכל אחד מחפש את הנקודה הטובה שבזולת.

חברים ואוהבים הם דבר קריטי לחיים, בלעדיהם החיים מאוד כואבים. מה גורם לאנשים שלא יהיו להם חברים ואוהבים? הגורם העיקרי הוא חוסר יכולת להתבונן בטוב שבזולת. הראש פועל כל הזמן רק בשיפוטיות וביקורתיות, ולאט לאט, הקשרים שלנו עם אחרים עוברים רק דרך מה שחסר. כשאדם בקשר רק דרך החיסרון, אז אין קשר ואין קרבה.

התוועדות שיושבים בה ביחד, מחפשים את הנקודות הטובות שבזולת ומאירים ומעירים אחד את השני, יוצרת קשרים אמיתיים. חסידים החשיבו מאוד את הישיבה באהבת חברים, כי היא בעצמה תיקון גדול. זאת הדרך לתקן את העניין של שלושת השבועות. ידוע שהסיבה העיקרית לחורבן הייתה שנאת-חינם. אנשים כבר לא יכלו לראות את הטוב שיש ביהודי אחר, וכבר לא ישבו ביחד.

נסיון ההדחה

אחת הסיבות שכן אדם מתרחק מחברים, זאת המחשבה שאולי הם לוקחים משהו על חשבוננו.

מרגיש חנוק בבית ורוצה לחזור להיות הורה אוהב?
 הזוגיות שלך שוחקת אותך ואתה חייב התחדשות?
 אובד עצות בין הרצון לחיות את החיים שלך
 לבין ההתמסרות הנדרשת ממך לבית?

כנס להבריא את החיים
 זוגיות - הורות - נאוה פרטית
 על פי תורת רבי נחמן מברסלב

יום חמישי כ"ט תמוז (1.8) בשעה 17:45
מרכז חב"ה רחוב הרצוג 75 ירושלים

קולטון 47 | בתיאום מיוחדת עם יום חמישי כ"ט תמוז | 27 | סלברי - לוחית
 ירושלים מאזור 052-4494152 | 052-4488148
 הכנס לנבחרים והימים | כיבוד סופגן וחתימת חתם

נהרדיעה
 nahar.org.il

יום פתוח

8.8

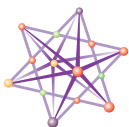
יום חמישי // ז' באב // 14:00-19:00

האקדמית חמדת הדרום
להתחדש, לצמוח, להצליח!

תואר ראשון B.Ed. ותעודת הוראה | תואר שני M.Ed.
M.Teach. | הסבת אקדמאים להוראה
השלמה לתואר ראשון B.Ed. | לימודי מכינה

המכללה האקדמית לחינוך
חמדת הדרום
HEMDAT HADAROM
Academic College of Education
מובילים את החינוך, מדרום!

לפרטים: *5280

rishum@hemdat.ac.il | Hemdat.ac.il
שדות נגב - נתיבות

אני - הנפש הבהמית או הנפש האלוקית?

בין מהות למציאות

הרב אליהו קירשנבוים

תכנית הלימוד 'לב לדעת'

חיבורים

הרב מיכאל ימר

ראש ישיבת שעלבים

בורא נפשות רבות

הרב מומי פאלוך

ישיבת אורות שאול, רעננה

הרב שמעון שקופ זצ"ל, בהקדמתו לספרו החשוב 'שערי יושר', שואל: מהו ה'אני' של האדם? וכך תשובתו: "ויתאמת אצל האדם איכותו של 'אני' שלו. כי בזה יומד מעלת כל האדם לפי מדרגתו: האיש הגס והשפל, כל אני שלו מצומצם רק בחומר וגופו; למעלה ממנו מי שמרגיש שאני שלו הוא מורכב מגוף ונפש; ולמעלה מזה מי שמכניס לה'אני' שלו בני ביתו ומשפחתו; והאיש ההולך על פי דרכי התורה, ה'אני' שלו כולל את כל עם ישראל, שבאמת כל איש ישראל הוא רק כאבר מגוף האומה הישראלית. ועוד יש בזה מעלות של איש השלם ראוי להשריש בנפשו להרגיש שכל העולמות כולם הוא ה'אני' שלו, והוא בעצמו רק כאבר קטן בתוך הבריאה כולה, ואז גם רגש אהבת עצמו עוזר לו לאהוב את כל עם ישראל, ואת כל הבריאה כולה."

היוצא מדבריו: אדם שחי בשביל הכלל, וה'אני' שלו כולל את עם ישראל כולו וחי חיים אידיאליסטיים. ירגישו בלהט את הנפש האלוקית. אדם שחי כך, אזי הנפש הבהמית שלו מתעלה ומתקדשת, שהרי היא נותנת לו כוחות להתקיים ולחיות והרי הוא חי למען הכלל, וממילא נוצר חיבור בין הנפש האלוקית והנפש הבהמית.

ממשיך הרב שקופ זצ"ל וכותב על מצוות "קדושים תהיו": "שבמצווה זו כלול כל יסוד ושורש מגמת תכלית חיינו, שיהיו כל עבודתנו ועמלנו תמיד מוקדשים לטובת הכלל, שלא נשתמש בשום מעשה ותנועה, הנאה ותענוג שלא יהיה בזה איזה ענין לטובת זולתנו... והנה כשהאדם מישר הליכותיו ושואף שתמיד יהיו דרכי חייו מוקדשים להכלל, אז כל מה שעושה גם לעצמו להבראת גופו ונפשו הוא מתייחס גם כן אל מצות קדושה, שעל ידי זה יטיב גם לרבים, שבטובתו לעצמו הוא מטיב עם הרבים הצריכים לו."

כאשר הנפש הבהמית מתעלה ומתקדשת ונוצר חיבור בינה לנפש האלוקית, זוכה האדם לשלמות ולשמחה גדולה לאור זה שאין ביניהן סתירה אלא חיבור. עמל בתורה וקיום מצוותיה, מרומם את האדם ומאפשר לו לחיות בלהט את הנפש האלוקית ולחבר אליה את הנפש הבהמית. יהי רצון שנוכה כולנו להתרומם, לחיות חיים רוחניים, להרגיש בעוצמה את הנפש האלוקית הטמונה בתוכנו, ועל ידי זה לקדש את הנפש הבהמית. אמן, כן יהי רצון.

מי אני? אני גם וגם. כשהיוצר נוכח בתוכי - זה ממש אני, וכשהיצר פועל בי - זה גם ממש אני.

וזה בהחלט יכול להסכל. רבקה אמנו נבהלה מהעובר שנמשך גם לבתי מדרשות וגם לבתי עבודה זרה, וכל אחד מאיתנו שואל לפעמים "למה זה אנכי?".

אבל האכזבה והחרדה קיימות רק אם אנו מניחים שהנפש האלוקית היא אור, והנפש הבהמית היא חושך וטומאה. ולא היא.

הנפש האלוקית מתבטאת בדעת אלוקים ורצון פנימי לדבקות, ואילו הנפש הבהמית מתבטאת באנרגטיות ותעוזה, במוסריות טבעית ומודעות עצמית. הללו, האחרונים, נחשבים חשוכים ורעים כשהם בתצורה נמוכה, ומהווים שגב אנושי כשהם בתצורה גבוהה (תניא פרק א). האתגר והמשימה הם מה שנחשב היום למילת הקסם בפוליטיקה - חיבורים (קובץ א, תתכח). הנפש האלוקית תתעצם מן המפגש עם איכויות אנושיות של גאונות יחידה ונמרצות, והנפש הבהמית תתעדן ותתכלל במפגש עם אור תורה וקדושת המצוות.

כך באדם הפרטי וכך באומה: ישנם צדיקים וחסידים עליון, ישנם אנשי המעשה והארגון וישנם בעלי הדאגה החברתית למוחלשים ועוד (אורות התחיה יח). חיבורים.

יתר מכך. שורשם העליון של הנפש האלוקית והבהמית הוא אחד, בעצמיות הנשמה הנקראת יחידה שבנפש. כך מבאר תלמיד בעל התניא, רבי אהרן מסטרשלא (שערי עבודה ש"ג פכ"א): "בחינת יחידה בנפש, בה שורה יחידו של עולם, מתאחדים שתי הנפשות לאחד". השורש הוא אחד והמופעים שונים וקוטביים.

ההשלכות רבות, אפנה לפשוטות ולזמינות: שומה עלינו בעבודת הקודש לשותף את מירב כוחות הנפש, ולא להעמיד את משקל העבודה על רגל אחת בלבד. בכך נפגיש את האלוקית והבהמית; בלימוד מעמיק, יש לתת מקום ושימת לב גם לרמיון, לנראות האסתטית, לביטוי הרגשי וליוזמה המעשית-הקהילתית. וכן להפך, כשבאות אנרגיות טובות של עשייה או של מודעות עצמית, יש לשזור בהם הודאה לה' או לבחון תובנה הלכתית מעשית הנוגעת לכך. בכך תתכלל העשייה האנושית הברוכה במקורה האלוקי ותהפוך פתוחה וענוותנית.

על כל יהודי, גם הנידח ביותר כביכול, נאמר הכתוב "בנים אתם לה' אלוקים". הטוב והקדושה שבכל אדם מישראל אינם רק יצר או נטייה המושכת אותו לטוב, אלא הרבה מעבר לכך: ליהודי יש נפש אלוקית, שהיא מערכת חיים מסוג שונה לגמרי מנפשות שאר הנבראים. עצם החיות שלו היא הדבקות הבלתי מוגבלת בקב"ה, בתורתו ובמצוותיו, וחיות זו היא מהותו וזהותו הפנימית והאמיתית, היא מקור כוחותיו הנפשיים, שכלו ורגשותיו, והיא גם מקור חיי גופו כפשוטו.

זהו תוכנה של האמירה הקדומה שיהודי הוא סוג חמישי הקיים בבריאה: העולם כשלעצמו נחלק לארבעה סוגים - דומם, צומח, חי ומדבר, כאשר ההבדל ביניהם הוא בעצם המהות של כל אחד מהם; לעומתם, בני-ישראל, להיותם חלק אלוקה ממעל ממש הם מין בפני עצמו, הנבדל במהותו מהם. זאת מפני שבישראל יש סוג אחר של חיות - נפש אלוקית, שהיא התגלות הבורא בתוך מציאותם.

לפי זה, הנפש הבהמית הטבעית אינה אלא 'אמצעי טכני' כביכול שבאמצעותו הנפש האלוקית המופשטת מתחברת עם הגוף הגשמי ומחיה אותו. וכשם שהגוף הוא לבוש וביטוי לנפשו, כך הנפש הטבעית היא לבוש וביטוי למהות האמיתית - הנפש האלוקית, ואין לה כל ביטוי ותוכן עצמאיים. וכאמור, דבר זה נכון בכל יהודי, ללא כל הבדל מהי דרגתו בעבודת ה' ומהי רמת קיום המצוות שלו.

ברם, ברמה המעשית ישנם הבדלים רבים במימוש המהות הזאת. באופן כללי זהו ההבדל בין שלושת הסוגים הכלליים שבעם ישראל - "צדיקים", "בינוניים" ו"רשעים". יהודי שנפשו האלוקית הצליחה להתגלות לגמרי בגופו, ולנפש הבהמית אין ביטוי עצמאי באישיותו, נקרא "צדיק". יהודי שהנפש הבהמית, הלבוש החיצוני שבו, גוברת לעיתים על הזהות הפנימית האמיתית שלו כיהודי, ומצליחה לממש את תאוותיה האנוכיים בצורה כזו או אחרת בניגוד לרצונה של הנפש האלוקית, נקרא "רשע". ואילו ה"בינוני" המבואר בתניא הוא היהודי שבנוגע ל'לבושי הנפש', שהם המחשבה, הדיבור והמעשה - הנפש האלוקית מנצחת תמיד במלחמה, ובונוגע לכוחות אלה היא שולטת לחלוטין על נפשו הבהמית, אולם בנוגע לרגשות - הנפש האלוקית טרם ניצחה.

נמצא שה'אני' האמיתי של כל יהודי הוא - הנפש האלוקית והדבקות בה'. לכן בשעת מבחן גם 'קל' שבקלים' יעמוד במסירות נפש על האמונה בה'; אך בתחושה האישית החיצונית והזמנית ייתכן שיהודי יחוש שהבהמיות של הנפש הבהמית חזקה כל כך כאילו הייתה היא ה'אני' שלו. אך אל יאוש. בקרוב ממש יתקיים הכתוב "לבלתי ידח ממנו נידח" ובסופו של דבר האמת של כל יהודי תתגלה במלואה.

שחקן. במאי. דמיון

נוריאל אהרון

מנחה ראשי ב'דמיון נובע'

של הכוח הבהמי הוא הדחיפה לפריצה, בניית כל כוח בנפרד והבאתו ליעודו הממשי והמקסימאלי.

אז מה בעצם הבעיה בנפש הבהמית? הבעיה נוצרת כשהסדר מתהפך. כשהכוח הבהמי משתלט על האדם, ותופס במה בלעדית במציאות. "אנא אמלך - אני הבמאי" אומרת הבהמה שבתוכי. האדם מגלה כביכול את "אחדותו" בזיהוי עצמי וטוטאלי עם תבנית של כוח אחד. הדרך להקצנה, נפילה ורוע מתחילה כך.

כוחו של הדמיון מאוד "מסייע" בנפילה מסוג כזה. באמצעות המדמה הלא מבורר של האדם, הוא מרחיב וחוזר על רעיון אחד שוב ושוב. נותן לו צורה, צבע וחיות. באופן זה הכוח הבהמי מופיע יותר ויותר על הב(ה)מה הבלעדית שלו. לצערנו, כוח דמיון זה פועל בטבעיות בלתי נשלטת אצל כלנו.

לעומת זאת, האדם נקרא אדם מלשון "אדמה לעליון". שוב דמיון. הפעם דמיון אחר, בריא, כוח עליון, מחבר ויוצר. בניגוד לבהמה, האדם דומה לכורא, האלוקי שמכיל בתוכו את הכל. כוח הדמיון העליון במהותו מחבר, מאחד את כל החלקים ומאפשר יצירה חדשה. בעבודה נכונה דמיון מסוג זה נהפך לפתח המחבר לצד ה"אדם" שבתוכנו, לנפש האלוקית.

המפתח הראשון נמצא במילה "בהמה". מה מהותה וייחודה? לכל בהמה יש כוח וכישרון מסויים. האדם כולל במהותו את הערך של כל הכוחות, אף על פי שהם יכולים להיות שונים ומנוגדים. בעוד הבהמה יכולה למצות את כוחה הייחודי באופן טוטאלי, תפקידו של האדם הוא לגלות את החיבור וההפרייה בין כל הכוחות. מגדיר זאת היטב המלבי"ם (בראשית ב, ז): "שכל אחד מבעלי החיים לא ימצא בו רק מדה אחת, לא זולתה. ארי גבור, לא זריז. הנמלה זריזה, לא גבורה. וכן כולם. אבל האדם כולל ברוחו כל כחות מעשה בראשית, שכל הכחות הנמצאות והמפוזרות בנפשות הבעלי חיים למיניהם כלולים ומקובצים בנפש האדם... בנפש האדם נמצאו גם הפוכי הכחות כלמו, לא כן בבעלי חיים".

באדם קיימים שלל רצונות נפשיים: לעוף, לצלול, לרוץ, להתגבר, לשהות, להוביל, להיות שותף, ועוד... רצונות מנוגדים, שונים, הפוכים אך למרבה הפלא כולם באים מנפש אחת אחדותית ואלוקית.

במשל, נוכל להבין את הקשר בין אדם לבהמה בהבדל המהותי בין במאי לשחקנים. הבמאי מחזיק במחשבתו את שלל הדמויות והצדדים השונים וההפוכים, הוא מחזיק הכל, עבורו זה אחד. לעומתו כל שחקן בהצגה נכנס ומגלם דמות וצד מסויים באופן מלא, חי ומוחשי. ייחודו

בס"ד

כולל הלכה

שלוחת מרכז הרב ביישוב רבבה

אם חשקה נפשך להעמיק בלימוד הלכה ללמוד באוירה צעירה, אישית ומשפחתית לקבל הכוונה אישית בלימוד לשמוע שיעורים מת"ח גדולים וידועים להעמיק בלימוד אמונה ותנ"ך להוציא תעודת רבנות

מקומך איתנו!

היישוב רבבה שמח לבשר על פתיחת כולל לימוד הלכתי מעמיק, עם הסמכה לרבנות. שלוחה של ישיבת מרכז הרב

שיעורים בהלכה ובאמונה ✓
הכנה למבחני הרה"ר ✓
שיעורים ע"י רבני הכולל, המרא דאתרא הרב גנזל, רבני מרכז הרב ורבנים אורחים ✓
מלגות נאות לאברכים ✓

הלימודים יתקיימו ביישוב רבבה
10 דק' מאריאל
20 דק' מפתח תקווה
ושעה מירושלים

לפרטים נוספים:

ראש הכולל, הרב מאיר שמחה 054-2028349

תאפשרו לעצמכם לצאת למסע במשך מספר ימים, לגלות מקום שקט, להתחדש ולחזור לחיים אחרת

בְּאֵרוֹת
מרכז להכוננות וחינוך רוחני מהמקורות

סדנאות מדיטציה יהודית
- לגברים בלבד -

<p>להשתחרר מהטייס האוטומטי</p> <p>עין הסערה מודעות קשובה (מיינדרפולנס) בהנחיית הרב רפאל צייטלין</p> <p>דרך מפגש עוצמתי עם התודעה והנפש נרכוש כלים להימצא בהווה ולגלות בתוכנו עוגן של שקט</p> <p>בית הארחה - מעלה חבר יז-ב אב (18-21/8) למניינם</p> <p>הנחה בהרשמה מוקדמת עד ד' אב (5/8)</p> <p>הדרך לַמְקוֹם</p>	<p>כשהלב מבקש יותר</p> <p>הנה מקום איתי מדיטציה התבוננות בהנחיית הרב דניאל כהן</p> <p>לכוון את הלב למקום ולפגוש את עצמנו מחדש בעזרת כלים להרחבת הקשב הפנימי</p> <p>בית העץ - בת עין ד-אב (5-8/8) למניינם</p> <p>הנחה בהרשמה מוקדמת עד כ"ו תמוז (29/7)</p> <p>הדרך לַמְקוֹם</p>
---	---

מספר המשתתפים מוגבל

לפרטים נוספים ולהרשמה: אלישבע 0586124477 | harshama.beerot@gmail.com

הנחה לתלמידי ישיבה/סטודנטים/משתתפי סדנאות קודמות
בארות: דרכים לתרגול רוחני מהמקורות ||| www.beerot.org

צבי יחזקאלי

פי שניים רועי

“אתה לוחץ יותר מדי, שחרר... זה יקרה, אבל כדאי שתהיה לך חוויה טובה ונינוחה, פה זה לא חדשות ואופנועים, פה זה עבודת השם בשמחה.”

מסתלק, הוא יכול לתת פי שניים רק כאשר הוא ברגעיו האחרונים. אז זו נקודת השיא של החיים הרוחניים שלו, “תוסף רוחם יגועוץ”. כשיש תוספת רוח, הגוף גווע ואילו הרוח – כך לפחות הרגשתי בזמן ההלוויה ולאחריה – הרוח מכפילה את עצמה ונכנסת אל הסוככים. פתאום בכמה רגעים, אתה מבין מי היה החבר שלך. איזה יהודי ענק. צדיק. הי רועי אני עושה תשובה שלא ידעתי ולא קיבלתי ממך עוד. כך שמעתי מכל אחד שעבר שם. לא הערכתי נכון את החיים שהיו לידי. עם רועי זה בטוח, ואולי זה נכון לשאר החיים.

תמיד הוא ריתק את כולם כשסיפר סיפורים בצורה כזו ציורית על חייו. על שכונת נחלאות לצד חכם ציון ברכה, צדיק נסתר אמיתי שהיה מסתובב בסמטאות השכונה כאחד הזקנים. כל עוצמה של רועי הוכפלה בכוח שהוא השאיר כאן, בסיפורים על טוב וחסד.

לילה לפני שהתמוטט, כשעמד לצאת מהמרפאה, ראה זוג שממהר להיכנס. “מה העניין?” שאל, “התינוק? השן הטוחנת?”
“לא, הם ענו, “שלוש בית”.
“טוב, בואו נשב.”

שעתיים שלמות מתוך כמה שעות אחרונות של החיים הוא נתן להם ועשה עוד חסד. פי שניים ואולי יותר נותר כאן בלב שלנו, אצל ילדיו ואצל אשתו. חלקים קטנים של אור ענק התפזרו לכל עבר. כל אחד קיבל חתיכה קטנה. רועי פורר כבר לא כאן, אבל האור שבקע ממנו חזק מאוד מאוד. הוא לא מרוכז באדם אחד אלא מצוי בלב של מאות ואלפים. הוא מתחיל לחיות חיים חדשים, שם למעלה וכאן בתוכנו.

לפני שתיים עשרה שנה, ביקשתי מהדוסים הוותיקים באומן להסביר לי איך מניחים תפילין. “לך לרועי” הם אמרו, “רק לו יש סבלנות”. רצתי אליו בזריזות והוא אמר: “אתה רוצה ללמוד? אז תשב תנוח. אתה לוחץ יותר מדי, שחרר... זה יקרה, אבל כדאי שתהיה לך חוויה טובה ונינוחה, פה זה לא חדשות ואופנועים, פה זה עבודת השם בשמחה”. כך הוא היה כזה cool ורגוע, מחייך קבוע, ונותן לך תמיד הרגשה שאתה הדבר הכי חשוב לו והוא ממש כלום.

התחלתי כמו כל החברים לעיין בדברים שכתב לנו ולעצמו. הודעות בטלפון ומיילים, הערות לצד הסיפור, וסתם הקלטה של חליל שהיה לו בכיס, איתו היה הולך להתבודד. התחלתי להתחקות אחר האור שלו בפתקים קטנים שכתב לי במהלך תוכנית רדיו לילית שעשינו בגלי צה"ל. עכשיו, לצערי, אני שומע יותר טוב. אולי פי שניים...

בפתק האחרון שכתב לאשתו, שהפך לעוד צוואה, הוא תמצת כמעט את כל עבודת השם בימינו לארבעה כללים, ממש בסגנון רועי:

- טוהר הלשון.
- לא לקחת אישית.
- לא להניח מראש.
- לעשות הכי טוב.

לעילוי נשמת רועי בן תמר

זה היה עוד יום ראשון עם המון סימני שאלה, מה יהיה השבוע ואיפה כל מטעני הקדושה מיום שבת, שיביאו לי את ההפתעה שאני מחכה לה. מחסני התלונות על מצבי ועל כל המתרחש איתי כבר עמוסים לקראת ההתבודדות... אני מסתכל על צג הטלפון ורואה שחבר מתקשר. נו מה הוא רוצה עכשיו? לדבר? יום ראשון היום. יש המון מה לעשות. “תשמע אחי, רועי החבר שלך מונשם ומורדם בבית חולים. אני חייב לסגור, ביי”. לא יכול להיות! בשבוע שעבר היינו יחד, מה קרה? “אתה יודע, הוא רופא, וכנראה הוא נדבק בחיידק אלים שפלש אליו ועלה למוח”.

אוי לא. לא יכול להיות. רגע. אני עוצר בצד. השם יתברך... למה? איך פתאום? אומר איזה מזומר תהילים קצר וחושב מה, ככה מסתיימים חיים של אדם נפלא? רופא, יוצר, אומן, בן תורה של פשט וסוד ביחד. אחד היהלומים של בעלי התשובה בזמננו, מלא חלומות ושמחת חיים, מוקף באשתו והילדים ועוזר לאלפי אנשים. ככה?

שבוע לאחר מכן הבנתי שכן, למרות שהכי לא רצינו ולמרות תפילות של אלפים, בכוח, בקברי צדיקים ובאומן. בתחילת השבוע, בבוקר הגיעה ההודעה “ברוך דיין האמת”. זה לא נקלט. מה החיים האלה? מה התכלית, בונים בונים והכל מתרסק? המון שאלות וכאב בטן אחד עם המון פחד. זה יכול לקרות כל רגע. זה קורה באופן הכי לא צפוי. חיידק אחד שטורף לך את שארית ימיך ומותיר אותך בימך האחרונים בלי לספר לך.

בהתבודדות אחרי התפילות לרפואתו, פתאום התחלתי להגיד תודה. תודה שאני חי. רגע אחד ופרופורציות על החיים.

ההלוויה היתה קורעת לב, היו שם הספדים שלא שמעתי אף פעם, בתוך גלים של דמעות. אבא ניצול שואה שלא מאמין שזה קרה, וילדים שלא קיבלו שום התראה שככה זה יסתיים. מסביב היו שם יהודים מכל סוג וצבע בתחנון חייו, ירושלים, הודו, תלמידים שטיפח יותר מעשור ובעצם כל מי שקיבל ממנו עזרה.

דוקטור רועי פורר היה הראשון לגלות כאן בארץ את העזרה הגדולה לתינוקות שסבלו מלשון קשורה והתקשו לינוק. אלפי תינוקות בישראל גדלו כתוצאה מקור הרוח שלו, השמחה והקלילות שהביא להורים וילידים שעברו אצלו במרפאה.

זה התחיל ב”דוקטור כואבת לי השן”, ואז זה עבר ללשון ותמיד זה היה נגמר בשיחת חברים, איך אתה מרגיש? תתעודד אחי, החיים כאלה יפים! הטבע, הים והעצים. כל מי שהיה קם מהכיסא הרגיש שהרגע דיבר איתו יהודי שכולו מתיקות.

בהלוויה פתאום קלטו קרוב לאלף איש שהיה כאן מישהו מיוחד. אדם שנגע בכלום בשקט ובנועם.

“ויהי נא פי שניים ברוחך אליי”. תמיד לא הבנתי את הפסוק הזה, אליהו הנביא מסתלק ומשאיר פי שניים מהרוח שלו לאלישע. אם יש לך פי שניים לתת לי, למה לא נתת לי קודם? כי כאשר אדם עם המון זכויות

כרמי שילה
יוצאים לדרך

ש
מ
ר
נ

הזדמנות אחרונה לבית חד משפחתי ביו"ש 113 מ"ר + 68 מ"ר מעטפת בכרמי שילה

רהיאה חברה עם אוסדות חינוך מעולים, נוף כראים
ואו הפרטיות שאתם צריכים!

ב-1.4 מליון ש

072-3950510

או חפשו ב- f 'כרמי שילה'

הסמארט משעמם זה טוב

דרור יהב | DRORYAHAV@GMAIL.COM

שבו לא יידעו מה עושים עכשיו. הזמינות של הסמארטפונים ביטלה את השיעמוס מן העולם, אפילו כשמחכים לאוטובוס.

מה מתחבא שם

לדעתי, דווקא מהעולם היהודי צריכה לצאת בשורה בנוגע לשיעמוס. נדמה לי שכל עוד אנחנו מנסים לפתור את בעיית הטכנולוגיה ותרבות הפנאי בהגבלת שעות, סינוני תוכן, חסימת אתרים, השבתת התרעות ועוד שיטות עבודה (שכולן ללא עוררין חשובות מאוד) אנחנו נשארים ברובד החיצוני. אם אנחנו רוצים להתמודד באמת עם תחושת השיעמוס, עלינו להיכנס פנימה לתוכו.

מצד אחד, חכמינו אמרו "בטלה מביאה לידי שעמוס" (כתובות נט:), ורש"י מסביר מהו שיעמוס? "שגעון"! מחלת עצבנות המוכרת לנו היטב... הבטלה נחשבת לדבר מסוכן מכיוון שחוסר מעש מוביל לדברים לא טובים. שמירת השבת של היהודים נחשבה בעולם העתיק לדבר מגונה מאוד מפני ה'התבטלות' שבה, ואפילו פרעה אמר על בני ישראל "נרפים הם" מפני שביקשו לצאת לחופשה קצרה במדבר. אבל אם הבטלה מסוכנת כל כך, מדוע התורה עצמה מצווה עלינו לשבות בשבת וחג, ואפילו מנחה לשבות מעבודה חקלאית, שיא הבטלה, למשך שנה שלמה כל שבע שנים?

שיעמוס שטחי או פעיל?

כדי להבין את העניין נביא דוגמה מתחום אחר. מומחים לתקשורת בין-אישית מדברים על כך שיש שני סוגים של הקשבה. יש הקשבה שבה האדם אמנם שומע מה שמדברים אליו אבל למעשה הוא לא נוכח, ראשו עסוק בדברים אחרים והוא בכלל לא מרוכז במה שאומרים לו. הקשבה ברמה נמוכה כזו היא שטחית ואינה מייצרת תקשורת איכותית. לעומת זאת ישנה "הקשבה פעילה", שבה אף על פי שהאדם נראה פסיבי, שהרי הוא בסך הכל שומע ולא מפגין מאמץ כלשהו, למעשה הוא נמצא בפעילות מאוד אינטנסיבית של הקשבה עמוקה ואיכותית, מזדהה עם הזולת ומפגין כלפיו אמפטיה. הקשבה כזו יוצרת תקשורת איכותית שמובילה לקשר יותר חזק ואיכותי.

באותו אופן אפשר לומר שיש שני סוגים של שיעמוס. יש שיעמוס 'רגיל', שטחי, שממנו חששו חז"ל מפני שבו האדם עלול להגיע לשיגעון ועצבנות יתר. במצב כזה אכן רצוי שהאדם יעסיק את עצמו, ועדיף שזה יהיה בדברים שמוסיפים ערך לעצמו ולעולם: לימוד תורה, חסד, פרנסה וכדומה. מצד שני יש 'שיעמוס פעיל' ומודע, שבו אף על פי שלכאורה לא קורה כלום, בעצם קורה בו הרבה. אם האדם לומד להתיידד עם השיעמוס הזה ומפסיק לפחד ממנו, יכולים לקרות בו המון דברים מרתקים, יצירתיים, מעשירים ומעוררי עניין. אלא שהחידושים האלה הם נימים דקים שבנפש, שקשה לשים אליהם לב מיד. הם לא מגרים ומפתים כמו אטרקציות אחרות, גם לא משכיחים את צרות היום-יום ולא מוחשיים כל כך. צריך עדינות וקשב ומיומנות כדי להרגיש בהם, אבל הנימים הדקים הללו הם הלב והמהות והתכלית של האדם - הם מה שמאפשר את פאר היצירה האנושית, והם שמעשייהם את חיינו בעושר שאין כדוגמתו. אם לא נדע להשתעמם, איך נדע למצוא אותם בתוכנו?

בשבועות האחרונים קיבלתי תגובות רבות מקוראים בעקבות קריאת הטורים של 'דור הסמארט'. בעקבות בקשותיהם יצרתי הרצאה ובה המסרים המרכזיים שנגעתי בהם שמתאימה להורים, מורים, בני נוער וקהילות. לפרטים נוספים אפשר לפנות בדוא"ל.

הפחד הגדול ביותר בחיים שלנו הוא השיעמוס. אנחנו עושים הכל כדי להימנע ממנו - קוראים מיילים ברמזור, עונים להודעות בשיעור, גולשים לאתרים שבכלל לא מעניינים אותנו כשחבר יוצא לרגע מהחדר. כמובן, הצורך לברוח מעצמנו איננו חדש. כל תרבות הבידור נועדה להשיג בדיוק את זה - לגרום לנו להתברר, להתפזר ברוח במקום להיות חדים וממוקדים. העברית אפילו מצאה לתחושה הזו ביטוי קולע - כשרוצים להעביר את הזמן במשהו נעים קוראים לזה "לבלות", כמו נעליים שמתבלות ונקרעות עם הזמן.

בואו נסתכל לשיעמוס בעיניים. נדבר עליו, נכיר בו, נראה אותו כשהוא שם. אם הקדוש ברוך הוא ברא אותו הרי יש לו תכלית, אבל מה היא?

ראשית, צריך לדעת שיש מחיר לחוסר היכולת שלנו להשתעמם. מנאש זומורודי, מחברת הספר Bored and Brilliant ('משתעמם ומבריק'), טוענת שלשיעמוס יש חלק מכריע בתהליכי היצירה ופתרון הבעיות במוח שלנו. כשאנחנו אף פעם לא משועממים, אנחנו למעשה פוגעים ביכולת שלנו לחשוב יצירתית. לדברי זומורודי, בזמן שיעמוס מתעוררת במוח שלנו רשת שנקראת 'מצב ברירת המחודל' שמתרחש רק בזמן פעולות מונוטוניות, או אפילו ללא פעילות כלל. וכך היא אומרת: "יש מרענים שקוראים למצב הזה 'רשת הדמיון', משום שכאשר הגוף עובר למצב של טייס אוטומטי - למשל מקפל את הכביסה או נוסע לעבודה - המוח עסוק ביצירת קשרים בין רעיונות שונים ומוצא פתרונות לבעיות מציאות".

בשלב הזה נכנסת לפעולה תופעה שהיא מכנה 'תכנון עצמי' - אנחנו מתכווננים על מה שקורה בחיינו, מקטלגים את האירועים והרגשות השונים ומפנים תשומת לב לרגעים הגדולים. "הסיפור האישי עוזר לנו להציב מטרות עתידיות ולתכנן את הצעדים הדרושים לביצוען", היא אומרת, "אבל אי אפשר לנצל את כוח המוח אם אתה כל הזמן מקיש על המסך". מסתבר שכשאנחנו לא עושים כלום, אנחנו עושים הרבה.

חלון אל הנצח

אבל מה הוא בעצם שיעמוס? אנדריאס אלפידורו, פרופ' לפילוסופיה מארה"ב, כותב כי השיעמוס הוא מעין אזעקה פנימית שמתריעה בפנינו על כך שמשהו לא בסדר. "חווית השיעמוס השלילית והמעיקה מדרבנת אותנו - אולי אפילו דוחפת אותנו - לחפש מצב שונה, כזה שנראה משמעותי או מעניין יותר, בדיוק כמו שכאב חד מדרבן אותנו להפסיק לדחוף סיכות לגופנו".

המשורר יוסף ברודסקי, זוכה פרס נובל לספרות, אמר שהשיעמוס הוא "חלון לנצחיותו של הזמן". הוא מאפשר לנו לראות את חיינו בפרספקטיבה נכונה ומביא אותנו לדיוק וענווה. וככל שאתה לומד על מקומך באמת, כך מתחדדות אצלך תחושות החמלה. בתחושות השקטות האלה מתרחשות חוויות שאינן יכולות להתרחש בשום צורה אחרת, בין היתר דברים שכלל איננו יכולים לצפות מראש. הבריחה מן השיעמוס בעצם גורעת מאיתנו אפשרויות והזדמנויות להגיע לתובנות ומצבים חדשים שכלל לא יכולנו להעלות בדעתנו קודם לכן.

יפה, נכון? אבל אם זה כך, למה אנחנו כל כך נלחמים בשיעמוס? בקרב בין חוסר הנעימות שהוא מעורר בנו ובין התבוננות על נצחיות הזמן, די ברור מי מנצח. סדר היום שלנו מובנה מראש, הפעילויות מתקתקות, אחר הצהריים מתמלא בחוגים, והמשפט שממנו חרד כל הורה (ובמיוחד בחופש הגדול) הוא: "אמא, משעמם לי!!!" אני מכיר אנשים שאפילו את החופשות שלהם דוחסים באטרקציות ברצף, רק כדי שלא יגיעו לרגע הזה

meserGO הפצת מסרים בקליק

- הודעות SMS
- שיחות IVR
- דיוור אלקטרוני
- צ'אט בוטים

www.meserGO.co.il 072-330-6060

קרוב אליך

לקבלת העלון לפני כולם

נסו לכתובת או סרקו את QR

bit.ly/karov

ההרשמה
בעיצומה

למנוח איק התזורה משיבת נפש

תוכנית תלת שנתית

לימודי בוקר או ערב
שני בוקר | 9:30-14:15
רביעי ערב | 16:30-21:15

יחס אישי

קבוצות מגובשות
אווירה משפחתית
פגישות אישיות עם המרצים

יצירת קשר

מוריה 052-6980522
machonmeshivatnefesh@gmail.com
או יו ישראל רח' קרן היסוד 22 ירושלים

משיבת נפש - הכשרה למכוונות רוחניות

במכון משיבת נפש לומדים תורת הנפש היהודית ובניית כלים מעשיים מתוך התורה עצמה

התורות והכלים נלמדים בגישה ייחודית
שפותחה על ידי ר' הראל חצרוני
בהכוונתו של הרב דניאל סטבסקי שליט"א
מתוך מבט מעמיק וניסיון רב
בהבנה ובהכוונת נפשות ישראל

התוכנית מתאימה למטפלות,
נשים שרוצות לעסוק בהכונה
ונשים שרוצות לקבל כלים להעצמה עצמית.

פרשת מטות | סדרי עדיפות

הילדים לרכוש. כדברי רש"י:

חסים היו על ממונם יותר מביניהם ובנותיהם, שהקדימו מקניהם לטפם. אמר להם משה, "לא כן עשו. העיקר עיקר והטפל טפל. בנו לכם תחלה ערים לטפכם, ואחר כך גדרות לצאנכם."

מדרש חז"ל מביטא רעיון דומה באמצעות פרשנות יצירתית לפסוק "לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו". המדרש מזהה את הימין עם התורה והחיים, על פי האמור בפתח ברכת משה "ה' מסיני בא וזרח משעיר למו, הופיע מהר פארן ואתה מרבת קדש, מימינו אש דת למו". השמאל, לעומת זאת, מציין את הארצי: "בשמאלה עשר וכבוד". בני ראובן וגד ביקשו "עושר וכבוד" לפני האמונה ואריכות הימים. משה רמו להם שסדר הקדימויות הפוך. ממשיך המדרש: "אמר להם הקב"ה: 'אתם חיבתם את מקניכם יותר מן הנפשות, חייכם אין בו ברכה עליהם'."

אין זה רק מקרה שולי במדבר בימי קדם, אלא דפוס עקבי המתקיים לרוב אורך ההיסטוריה היהודית. גורלן של קהילות יהודיות נקבע, במקרים רבים מאוד, על פי גורם אחד ויחיד: האם החליטו להעמיד את הילדים ואת חינוכם בראש סדר העדיפויות. כבר במאה הראשונה לספירה כתב יוסף בן מתתיהו: "בקרבתנו אין אף איש אחד אשר לא יקל לו לספר את כל החוקים בעל פה מלפרש את שמו, כי כה הספנו להגות בהם מראשית הגיענו לכינה עד אשר נעשו חרותים בלבבנו". רשת בתי ספר שהלימוד בהם הוא חובה הונהגה בקהילות ארץ ישראל כבר אז – מערכת חינוך החובה הראשונה בהיסטוריה. חז"ל פסקו, "כל עיר שאין בה תינוקות של בית רבן – מחריבין אותה"; רבינא אמר, מחרימין אותה."

דגם זה הוסיף להתקיים לאורך ימי הביניים. בצרפת, במאה ה-12, כתב מלומד נוצרי: "יהודי, גם אביון שבאביונים, אם יש לו עשרה בנים ילמד את כולם קרוא וכתוב, ולא כמונו הנוצרים למטרות רווח, אלא כדי להבין את התורה; ולא את בניו בלבד אלא גם את בנותיו". בספרד של המאה ה-15, שרדה את יהודיה עד צוואר, התכנסו רבנים ומנהיגי קהילות בעיר ואיאדוליד בשנת 1432 ותיקנו גביית מיסים על בשר, יין, מילה, חתונות והלוויות לצורך הקמת קרן למימון בתי ספר בכל קהילה שיש בה חמישה עשר בתי אב ומעלה. בשנת 1648, כשוך מלחמת שלושים השנה ופרעות ת"ח-ת"ט, הדבר הראשון שעשו קהילות ישראל באירופה לקימום החיים היהודיים החרבים היה החייאת מערכת החינוך. בספרם המחקרי על השטעטל 'החיים הם עם העם' תיארו מרק זבורובסקי ואליזבת הרצוג את השפעתו של הדבר על המשפחה היהודית:

הסעיף החשוב ביותר בתקציב המשפחתי היה שכר הלימוד, שצריך היה לשלמו במועד הקבוע למלמד בחדר. "הורים ויורדי את הירח כדי לחנך את ילדם". האם, שהייתה אחראית על חשבונות הבית, הייתה במידת הצורך מקצצת בהוצאות המזון עד קצה גבול היכולת כדי לשלם על חינוך בנה. אם היה המחסור בלתי-נסבל היא הייתה ממשכנת את פניניה היקרות לה – ומשלמת את שכר הלימוד. הילד מוכרח ללמוד, הילד מוכרח להיעשות ליהודי טוב – בשבילה שני אלה היו היינרהך.

כאשר נתמנה רש"י הירש לרבה של קהילה בפרנקפורט הוא הקפיד כי קהילה תקים בית ספר לפני שתבנה בית כנסת. אחרי השואה, שארית הפליטה של האדמו"רים וראשי הישיבות התמקדה בעידוד קהל שומעיי לקדם הוליד ילדים ולהקים בתי ספר.

קשה למצוא עוד דת או תרבות אחרת שהעמידה כך את עצם קיומה על קדימותם של הילדים וחניונם. היו בעבר גם קהילות יהודיות עשירות שהעדיפו להרעיף את כספן על בתי כנסת מפוארים; אלכסנדריה בשלהי ימי בית שני היא דוגמה לכך. אך היות שהן לא העמידו את הילדים בראש סדר העדיפויות, הן תרמו אך מעט לסיפור היהודי. הן פרחו קצרות – ונמוגו.

נזיפתו המרומזת של משה בבני גד וראובן אינה פרת היסטורי זניח אלא הכרזה מכוונת של סדר הקדימויות היהודי. הרכוש משני, הילדים ראשונים. תרבויות המטפחות את צעיריהן נותרות צעירות. לתרבויות המשקיעות בעתידן יש עתיד. לא הרכוש שלנו מקנה לנו נחלה בנצח, אלא הילדים שהולדנו והמאמץ שאנו עושים להבטיח שהם יישאו את אמונתנו ואת אורח חיינו לרור הבא.

ארץ ישראל כבר קרובה כמטחוו קשת. תשומת ליבו של רוב העם ממוקדת עתה ביעד: הארץ שממערב לירדן, זו שאפילו המרגלים מוציאי הדיבה הודו שהיא "זבת חלב ודבש". אך בליכם של בני שבטי ראובן וגד מבשילה מחשבה אחרת. בעוברים בעבר הירדן התפעלו מכרי המרעה שבו, כרי חלומות למגדלי בקר. הם מחליטים שמוטב להם להשתקע שם, ממזרח לנהר, ומציעים זאת למשה.

שלא במפתיע, משה כועס. הוא מזכיר להם את ההשלכות ההרסניות של מעשה המדכרכים שקדמו להם: המרגלים. העם כולו יסבול. הפקפוק שהם מפגינים כלפי מתנתו של ה' לעמו, ארץ ישראל, מוכיח גם שהם לא למדו דבר מההיסטוריה. נציגי השבטים מסכימים עם טענתו של משה, אבל מסבירים לו שלא זאת כוונתם: אנחנו מוכנים להילחם עם שאר שבטי ישראל במלחמות לכיבוש עבר הירדן המערבי, ולא זו אף זו, אנו מתנדבים להיות ראש החץ בשדה הקרב. איננו מנסים להשתמט מן האחריות הלאומית שלנו. אנו פשוט רוצים לגדל בקר, ועבר הירדן המזרחי מתאים לנו לשם כך. משה מסכים, אך מדגיש את חומרת מחויבותם של שני השבטים. אם הם יעמדו בדיבורם, יורשו להתיישב ממזרח לירדן. וכך אכן קרה (יהושע כב, א-ה).

זהו הסיפור שעל פני השטח. אך כמו במקומות רבים בתורה, הסיפורים נמצאים גם בין השורות. חז"ל, ברגישותם לדקויות הכתוב, העלו אחד מהם ממחבראו. הקשיבו היטב ללשונם של בני גד ובני ראובן: "גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו". משה, לעומת זאת, עונה להם "בגנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם, והיצא מפיכם תעשו". אצל בני ראובן וגד הצאן והמקנה באים לפני הטף; משה הופך את הסדר ומקדים את הטף לצאן: את

הישיבה הגבוהה ברמות ירושלים
בראשות הרב דוד אביחייל

מחפש מקום ללמוד בשיטתיות ובהעמקה?

מרגיש שלימוד התורה שלך יכול להיות משמעותי יותר?

רוצה לפגוש את רצון ה' במקומות שלא פגשת עד היום?

ישיבת רמות מהכה לך!

למידה ברמה גבוהה
 התבוננות יהודית על המציאות
 יחס אישי ואווירה משפחתית
 בניית האישיות
 תכנית הלכה ודיינות

לפרטים ויצירת קשר

יצחק (אחראי שב"ש) 058-5000292
איתמר (מנהל הישיבה) 0504-400195

ישיבת רמות ירושלים ב- | 072-2500904 | www.yramot.com | yeshivatramot@gmail.com

צוללים בחסידות

שלושה ימי עיון לבני הישיבות
שני כ"ה אב - רביעי כ"ז אב

תוכן עשיר ומגוון | פנסיון מלא

לינה בבית הארחה בכפר חב"ד

להרשאה חייגו:
054-750-8838

הפינוס השנתי ה-4
לרמי"ם ומהנכים

חינוך לאור תורת החסידות

ערב העיון וההתוועדות ייערך
ביום חמישי, ז' אב התשע"ט
באולמי גוטניק, רח' בית הדפוס 11, גבעת שאול, ירושלים

16:30 התכנסות ותפילת מנחה

16:50 הרב משה שילת

פתיחה

17:00 הרב חיים שלמה דיסקין

רב העיר קרית אתא

"מענה חסידי לאתגרים חינוכיים"

18:00 הרב יהושע שפירא

ראש ישיבת ההסדר רמת גן

"כיצד נהפוך את תלמידינו לעובדי ה'?"

19:00 פאנל מחנכים:

"החסידות ככלי חינוכי בישיבה תיכונית"

בהנחיית: הרב אהרונ ברושטיין

עורך 'קרבן אליך'

הרב שניאור קץ

ראש ישיבת 'נחלת ישראל' מגדל העמק

הרב יהונתן גוטמן

ראש ישיבת 'שמע' ירושלים

הרב אסף קירשנבאום

ר"מ בישיבת 'חורב' ירושלים

20:00 תפילת ערבית

20:15 התוועדות עם הרב מנחם ברוך

לרמי"ם ומחנכים בלבד (כיתה ז' ומעלה)

הרשמה מראש חובה (דמי כניסה: 30 ₪ בלבד)

לפרטים והרשמה: 054-6761353 איל

שחקנים של בית רבן

מה קורה כששני
שחקנים מצחיקים
עובדים ברצינות
תהומית על
חומרים לילדים?
< שי שביט
ויהל חזן נפגשו
ב'תחנה שלנו',
ובראיון משותף הם
מספרים על חייהם האמיתיים
והדמיוניים של מבוגרים וילדים
אסף משניות

קצת

יותר משנתיים חלפו מאז נפגשו לראשונה יהל חזן ושי שביט. זה היה באולפני ערוץ הידברות, במהלך הקראת טקסטים לקראת תכניתם החדשה 'התחנה שלנו'. גם הם לא חשבו שתכנית הילדים בכיכובם תסחוף רבים כל כך ותהפוך אותם לשם מוכר בלא מעט בתים.

"לא תיארונו לעצמנו עד כמה הילדים שצופים בתכנית יתחברו אליה" אומר שביט. "בסופו של יום זאת תכנית שלוקחת נושאים יהודיים, מוסריים והלכתיים, מתאימה אותם לשפה של ילדים והם מתחברים לזה. אלה דברים שיכולים לקרות להם כל יום והם מרגישים שהסיפורים והסצנות הם חלק מהיום יום שלהם. זה מדהים."

מי שחיבר בין השניים היתה הבימאית של התכנית. "אני כלל לא פגשתי אותו באודישנים ולמען האמת לא ידעתי עם מי אני הולך לעבוד לפני קריאת החומרים הראשונה" משחזר חזן. "עד לתחנה שלנו אני לא עבדתי בצורה קבועה בטלוויזיה. פה ושם הייתי בתכניות, אבל זה לא היה משהו קבוע. שי הגיע עם הרבה יותר ניסיון ממני לתחום וכבר היה לו קשר למערכת הידברות עצמה".

שניהם מגיעים מעולמות שונים. חזן, בן 35, תושב שילה ואב לשלושה ילדים, הגיע מעולם הישיבות של הציונות הדתית. הוא גדל בירושלים, למד בישיבה תיכונית מוערכת והמשיך לישיבת רמת גן. שביט, לעומת זאת, מגיע מרקע שונה לחלוטין. הוא נולד למשפחה מסורתית, וחזר בתשובה לפני כ-12 שנים, במהלך לימודי המשחק שלו. "תמיד היה לי חיבור ליהדות, אבל הגיע שלב מסוים שאמרתי שאני רוצה לחזור בתשובה באופן מלא" מספר שביט.

איך העובדה שאתם מגיעים מעולמות שונים השפיעה על העבודה שלכם יחד?
"זה לא שאנחנו מגיעים מעולמות הפוכים. נכון שהרקע שלנו לא זהה, אבל יש בו המון חלקים דומים. בסופו של יום הברנז'ה הזאת של עולם המשחק היא מאוד קטנה ולכולם יש קשר עם כולם. אני הכרתי כל מיני קהילות, רבנים ואנשים שיהל הכיר עוד לפני שנפגשו. כך שיש בסופו של יום קשר גם ברמת המקומות והמעגלים שאנחנו חברים בהם. אבל מעבר לזה, אנחנו משלימים אחד את השני. כל אחד לומד מהשני ומאמץ את הדברים הטובים שמתחדשים לו".

"זה לא שאין אף פעם חילוקי דעות, אבל בסך הכל זה עובד מצוין" מוסיף חזן. "שנינו אוהבים את תחום המשחק, שנינו אוהבים לעבוד עם ילדים, שנינו אוהבים את העולם. אנחנו משדרים באותו ראש, וכיף להגיע לעבוד על פרק".

אחד תשע ואחד עשר

איך שני אנשים שלא הכירו אחד את השני מצליחים לייצר כימיה טובה כל כך על המסך כבר מההתחלה?

"אני חושב שזה שאנחנו עם אופי מאוד דומה מאוד עזר לזה" עונה חזן. "שנינו שחקנים עם המון אנרגיות, שנינו אוהבים להקליל את האווירה, ושנינו אנשים מצחיקים. האמת היא שבהתחלה מאוד חששתי מזה, כי כשמלהקים שני שחקנים משתדלים לרוב שהם לא יהיו כל כך דומים. תמיד צריך שמישהו יהיה יותר רציני ומישהו יותר קליל, אבל כאן הם לקחו שני אנשים לא כל כך רציניים, וזה הוכיח את עצמו. אז בתכנית הזאת אני נהיה קצת יותר אחראי ושקול, אבל זה בנקודות. אם הייתי צריך לייצר מד אנרגיה של שחקן מ-1 עד 10. אז אם בדרך כלל שחקן אחד הוא 5 במד והשני 8, אצלנו זה אחד 9 ואחד 10. וזה עובד. לתכנית ישנו הקסם שלה".

"אין ספק שזה נכון", מוסיף שביט, "אבל זה לא היה עובד אם לא היינו נותנים לכל אחד את המקום שלו. המזל שלנו הוא שכל אחד הוא אדם פתוח מטבעו, ולכן הצלחנו מההתחלה לעבוד בצורה נהדרת ביחד, וזה רק הולך ומשתבח עם הזמן".

בובה יכולה הכל

לשניהם עבר ארוך על הבמות, וכל אחד מהם עושה עוד שורה ארוכה של תפקידים, מלבד תכניתם המשותפת. חזן הקים את תאטרון 'לב השמיים', דרכו העלה עד היום מעל לחמש-עשרה הצגות שונות, לשורה של גילים שונים. בנוסף, הוא בונה בובות ומפעיל אותן כבר שתיים-עשרה שנה, ואת הידע שצבר הוא מעביר היום לילדים ובני נוער בסדנאות לבניית בובות, או בשם המקצועי 'בובנאי'. "היה לי מאוד חשוב להנגיש את היצירה והיצירתיות לילדים ובני נוער. היה לי חשוב שהם ירגישו הצלחה ויממשו את הכישרונות שלהם במקומות חיוביים".

התשוקה למשחק, כך הוא אומר, עוברת אצלו במשפחה. "אחותי הגדולה היא בימאית תאטרון ואחי הגדול הוא שחקן, כך שבאיזשהו מקום הדרך היתה סלולה לפניי. אני אישית בחרתי יותר להתמקד בעניין של הפעלת בובות" הוא מספר.

מה משך אותך דווקא בבובות?

"יש בבובות משהו הרבה יותר משוחרר מאשר במשחק של דמויות רגילות. בובה יכולה לומר מה שהיא רוצה. אין לה צנזורה. זה יהיה יותר נכון להגדיר את זה שהמפעיל שלה יכול לומר דרכה מה שהוא רוצה, כשהבובה על היד שלו. מעבר לזה, יש משהו שובה לב בבובות שאין באנשים, בהנחה ועושים את זה נכון כמובן."

זה עבד, אבל כיום כולם יודעים שיש מפעיל מאחורי הבובה. גם מבוגרים וגם ילדים. ולכן אין סיבה שהמפעיל יישאר מאחור. הוא יכול לעבור לקדמת הבמה ולהיות דמות בהצגה. במופעים למבוגרים זה אפילו הופך ליותר מדליק כי אני שולט על הבובה, ואני יכול להחליט מתי היא תדבר ומתי לא. אני יכול לנהל ויכוח על הבמה עם הבובה ולמנוע ממנה לדבר באמצע. זה פותח המון אופציות".

ילדים הם לא פראירים

גם שביט הוא רב פעלים. הוא מופיע על במות כבר מעל לעשור, כשמאחוריו הפקות חנוכה רבות, מופעי ילדים, סרטים, פרסומות ועוד. בנוסף למשחק, שביט מלמד קפוארה ועוסק במוזיקה. "במקור אני מגיע מהעולם של אומנויות לחימה וריקוד. אבל בתחום המשחק אני יכול לשלב את כל העולמות וזה אושר מיוחד. התחום הזה של במה משלב המון נושאים יחד, ולי זה נתן את היכולת לעשות כל מה שאני אוהב".

במה שונה תאטרון ילדים מהצגות למבוגרים?

"בעומק אין הרבה הבדל בין הצגות מבוגרים להצגות ילדים. רמת ההשקעה היא זהה. אנשים חושבים

שאפשר לזלזל בהצגות ילדים, וזה ממש לא נכון. ילדים הם לא פראירים. אם אתה לא נותן להם את האמת ומשקיע בהם, הם לא יקנו את זה. ילדים זה הקהל הכי אמיתי שיש, ואם אתה לא מעניין אותם הם יקומו לך באמצע ההופעה עם הבמבה, יתחילו להפריע ויצאו. אתה חייב לתפוס את תשומת הלב שלהם. זה נורא כיף, אבל גם נורא רציני.

"ההבדל מתחיל בנושאים שעוסקים בהם ובצורת ההגשה. עם ילדים אתה יכול להיות הרבה יותר 'שטותניק', אתה יכול להיות יותר ילד והם ירגישו שאתה חלק מהם. אצל מבוגרים זה אחרת, הם מבינים שזה משחק, והם צריכים להזדהות עם הדמות בשביל להתרגש ממנה".

הבדל מהותי נוסף אותו מונה שביט, הוא כל מה שנמצא מסביב להופעה

חזן: "בובות מצוינות בלמות. זה הרבה יותר אמין כשבובה מתה על הבמה מאשר אדם. בובות פה מאוד טובות בכל מה שקשור לדיבור. הן יודעות להעביר קנטור, שפנוע, צעקה וכל מה שקשור לדיבור בצורה הרבה יותר מוחשית מאשר שחקנים רגילים"

בובות יכולות לדבר הרבה יותר אל הלב. כשבובה עוברת תהליך במהלך ההופעה, זה הרבה יותר חזותי. אפשר לעשות את זה הרבה יותר פיזי. בובה יכולה לעשות הרבה דברים שאנשים לא יכולים לעשות".

מה בובה יודעת לעשות טוב יותר?

"בובות מצוינות בלמות. זה הרבה יותר אמין כשבובה מתה על הבמה מאשר אדם. אבל זאת אולי הדוגמה הכי קיצונית. יש עוד הרבה דוגמאות שבובות טובות יותר מאנשים. קח למשל בובות פה. אלה הבובות עם הפה הגדול שהמציאו אותן במקור לטלוויזיה, אבל היום משתמשים בהן גם לתאטרון. בובות כאלה מאוד טובות בכל מה שקשור לדיבור. הן יודעות להעביר קנטור, שפנוע, לצעוק וכל מה שקשור לדיבור, בצורה הרבה יותר מוחשית מאשר אנשים רגילים".

אני מניח שעבודה עם בובות היא בעיקר בהצגות ילדים.

"בדרך כלל כן, אבל לא רק. יש בובות גם בהצגות למבוגרים. אני למשל עובד כרגע על הצגה חדשה למבוגרים שעוסקת בזוגיות. יהיו שם בובות, אבל ייקח להצגה עוד זמן עד שהיא תצא לאור".

למרות שמופעי בובות קבועים לנו בזיכרון ככאלה בהם המפעיל נותר אלמוני, את חזן תוכלו לזהות ברחוב. הוא עצמו מופיע על המסך בתכנית המשותפת שלו עם שביט, וגם בהצגות שלו הוא מופיע לצד הבובות. "זה תהליך שתאטרון הבובות עבר. יש תאטרון בובות קלאסי, בו רואים רק את הבובות והמפעיל מסתתר למטה, או למעלה במקרה של מריונטות. אבל כשהמפעיל נסתר מהעין הוא לא יכול לגלם דמות נוספת בעצמו. בעבר

צילום: רחנה פרץ

שביט: "ילדים זה הקהל הכי אמיתי שיש, ואם אתה לא מעניין אותם הם יקומו לך באמצע ההופעה עם הבמבה, יתחילו להפריע ויצאו. זה נורא כיף, אבל גם נורא רציני"

ברדוגו על המסך כשהם מרוחקים, ואת הסוד המקצועי הזה הוא לא מגלה "כמו שקוסם לא מגלה את הטריקים שלו".

החברות ביניהם יצאה החוצה מגבולות המסך, וכך גם השותפות. הם עובדים כיום על הצגת ילדים חדשה, איתה הם מתכננים לחרוש את הארץ לאורכה ולרוחבה. אך ייקח עוד קצת זמן עד שהיא תעלה. בכל זאת, שביט התחתן לפני שבועות ספורים. בחתונה שלו, יהל הפתיע אותו עם ריקוד מיוחד. "הוא הגיע לחתונה שלי עם בובה שהוא בנה, והתחיל לרקוד איתה. זה היה מצחיק ומדהים" הוא מספר. ■

עצמה. "ילדים יכולים לדמיין עולמות מטורפים. אתה יכול להעלות הופעה בלי תפאורה בכלל, ורק הטקסט יכניס את הילד לעולם של ההצגה והוא ידמיין את כולו לפרטי פרטים. אצל מבוגרים זה לא קורה".

במה לשליחות

כשמדברים עם השניים, קשה לטעות בכך שהם רואים בעבודתם שליחות. האור שיוצא מעיניהם כשהם מתארים את הפרויקטים שבהם הם עובדים, מדבק. הם מסתכלים על המשחק כהגברת הטוב בעולם. אני מנסה להבין איך מגיעים לתודעת שליחות במקצוע כמו משחק.

"זה מתחיל ברגע שבו אדם בוחר מה הוא רוצה לעשות בחיים", אומר חזן. "יש כמה מדדים שיש לקחת בחשבון, ואחת המחשבות היא מה אני הכי טוב בו וכיצד אני יכול לממש את הכישרון שזכיתי בו. אחר כך מגיעה השאלה האם אפשר בכלל להתפרנס מזה. אבל השלב השלישי, וזאת שאלה מאוד מהותית לכל אדם, הוא לחשוב מה אני בעצם עושה כאן בעולם הזה. ככה חינכו אותי בבית ובישיבות שלמדתי בהן, ומשם הגיעה אלי תודעת השליחות הזאת.

"קח למשל את ישיבת רמת גן, כל השיח שלה הוא שיח של שליחות. עצם מיקומה ברמת גן, במרכז ההוויה הישראלית, והפצת התורה שלה בגוש דן, זאת שליחות. ותחושת השליחות הזאת, שכל הזמן ריחפה מעלי, השפיעה. מעבר לזה, כאדם דתי אני מרגיש שהתורה גורמת לנו לעצור לרגע ולחשוב. כשאדם עושה חשבון נפש כל לילה בקריאת שמע על המיטה זה משפיע עליו. כשאנחנו אומרים 'הריני מוחל וסולח' אנחנו חייבים לעצור לרגע ולחשוב - על עצמנו, על הימים שלנו ועל השליחות שלנו. גם החגים שלנו, מיציאת מצרים ועד למכבים בחנוכה, כולם מכוונים בסופו של דבר לתודעת שליחות".

את שביט השליחות הזאת מוצאת במקום אחר. "כחוזר בתשובה, אחד הדברים שהכי משמחים אותי זה לעבוד על טקסטים וחומרים יהודיים. זה משלב שני עולמות שאני מאוד אוהב ומרגיש בהם בבית. העובדה שאני מנגיש נושאים מורכבים כמו מוסר יהודי והלכה יהודית, היא משהו מופלא עבורי. אני רואה בזה ערך אדיר, וכשהחומרים עצמם גם מאוד טובים, זה הופך לעוד יותר גדול".

כבר שנתיים שהם נפגשים כמעט כל שבוע לצילומי 'החתונה שלנו'. בתכנית, שמיועדת בעיקר לילדים בני 9-12, משחקים חזן ושביט שני חברים שהקימו מחנה במחסן של תחנת הרכבת, ומשם העלילות יוצאות. הדמויות זכו לשמותיהם שלהם, וחזן גם מפעיל את הבובה ברדוגו, שהוא שף-דג. למרות שזה לא נראה ממש אפשרי, לא פעם חזן מופיע יחד עם

הכנס השנתי למלמדי בר מצווה

ד' אב, 05.08 - בית הכנסת המרכזי קרית אונו

לזכרו של טוביה שוורץ ז"ל

08:30 - התכנסות וכיבוד קל

09:30 - הרב רצון ערוסי שליט"א - דברי ברכה

10:00 - הרב אוריאל סעייד - סיפורים מהשטח

10:30 - יעקב נמן, מנכ"ל מכון קשר

ממלמד חובב למלמד מקצוען ומשפיע

11:30 - הרצאות TED קצרות של מלמדים נבחרים

הרב דן כוכב, הרב עמיחי שוקרון, פני גלרנטר, הרב דניאל קלוגהפט

12:30 - הרב שמואל אליהו שליט"א - דברי ברכה וחיזוק

13:00 - הרבה יותר ממלמד בר מצווה. טוביה שוורץ ז"ל

סיפורים מבני המשפחה והקרנת סרטון חדש על פעלו

13:30 - הפסקת צהריים

ארוחת צהריים, תפילת מנחה, יריד דוכנים

של עזרים מגוונים למלמדי בר מצווה

14:30 - בני שטראוס וצביקי נוימן

מנהלי התכניות הארציות של הקרן למורשת הכותל ו"צהר"

15:00 - פאנל שו"ת עם מלמדים ותיקים

16:00 - חלוקת שי וסיום.

לרכישת כרטיסים: טיקצ'אק (בגוגל: כנס למלמדי בר מצווה)

או בטלפון 0586 10586-90 (הודעות בלבד)

*העבירו את ההודעה למלמדי בר מצווה שאתם מכירים!

מכון קשר
הכנה לבר מצווה

אלומה נב | ALLUMA@GMAIL.COM

מן המיצר אל המרחב

ידיים כשהדברים לא מתיישרים לפי הרצונות שלנו.

שישו איתה משוב

על פי ימימה, ההשגה הגדולה ביותר של קבלה עצמית, כלומר הקבלה העצמית הכי שלמה, נעימה, יעילה ואמיתית, היא קבלה עצמית עם העומס שבנו. עם כל אותן חולשות, מכאובים, מקומות שלא עובדים. אני יודעת שזה נשמע כמו קלישאה, אבל על בשרי חוויתי כמה רגעים עמוקים בחיי, שבהם ידעתי שאני לא מצליחה לסבול את עצמי או את המציאות שלי באותו רגע, ובכל זאת הייתי מוכנה להיות אני, מוכנה לחיות את חיי בלי לדמיין שאהיה אחרת. ושם נוצרה קרבה אמיתית לעצמי, ואהבה.

לפעמים האישינו שלנו כל כך נמדדת, נבחנת, נידונה, מה הפלא שאנחנו לא מוכנים להיות אנחנו ולא מוכנים לחיות את חיינו כפי שהם. ובכל זאת, ההגדרה הכי עמוקה שאני מכירה לקבלה עצמית שיש בה המתקה גדולה, היא מעבר מן המיצר אל המרחב. כשאין לנו אוויר עם עצמנו ובכל זאת אנחנו מוכנים להימצא שם, במקום הצר, מוכנים להיות באותו דוחק נפשי, ולאט לאט משהו מבפנים מתרחב ומצליח להכניס קצת נשימה, והמבט על המציאות מתמתק.

יום אחד גיליתי שהתנועה הכי גדולה בנפש שלי, החוכמה האמיתית שלי, באה דווקא מהמקומות התקועים, משנים על שנים של תקיעות באותו מקום, חלומות, תקוות, יאוש. דווקא כשהדברים לא התקדמו והסכמתי לנוח ולהישאר במקום, התחילה איזו פעילות מקומית קטנה, לוחות טקטוניים נעו קצת מאפלה שם למטה. המיצר מעט התרחב. "שישו איתה משוב כל המתאבלים עליה" (ישעיה 61), זה הסלוגן של הימים האלה אבל הוא מתאים לנפשנו כמעט תמיד. כל מי שמוכן לעבור במיצר ולא מנסה להשטיח, להדחיק, להמתיק בטעמים חזקים מדי אלא פשוט להיות שם, פשוט לנשום גם את שלושת השבועות האלה שהם קשים מנשוא וריקים ומייאשים, משהו זו בלוחות הפנימיים שלו, משהו עוד יתרחב.

לייקר עיקר מטפל

אני יודעת שהדברים שאני כותבת כאן נשמעים יפה בתאוריה, ובמציאות קשה לשאת אותם. אחד הדברים שהכי מסייעים לקבלה עצמית, כך על פי לימוד ימימה, הוא רגש חם כלפי עצמנו, כלפי הקיום שלנו. בשביל ללמוד מהי קבלה עצמית, כך ימימה אומרת, אנחנו צריכים לזהות ולייקר את הרגש שאנחנו משתמשים בו לטובתנו. איזה רגש נדרש לנו כרגע. יש אנשים שאצלם זו תהיה חמלה, יש אנשים שעידוד ודחיפה קדימה, יש אנשים שפשוט זקוקים לחיבוק. קבלה עצמית טומנת בחובה את הידיעה מה טוב לנו, מה מקדם אותנו, גם אם זה לא תואם את מה שחושבים סביבנו. וזו נקודה להתבוננות.

והדבר השני שמסייע לי אישית בקבלה העצמית, הוא הידיעה העמוקה שגם כשיש דברים שלא נעימים לי, גם כשיש מכאובים ותקלות, גם כשהמציאות נראית לא בסדר, זה לא אומר שאני לא בסדר. המכאובים שלנו הם לא אשמתנו, אנחנו רק מנסים לשאת אותם באיזון, כמו כדי מים על הכתף. בחיים האלה, לעתים מה שנדרש מאיתנו הוא לייקר את העיקר מהטפל. לא להשליך מהקושי על האישינו שלנו. אף אחד לא אמר שלא יהיו מכאובים וקשיים, אבל כשמוכנים לעבור לרגע באותו מקום חסר-נשימה, המערכת הפנימית שלנו נרגעת, ואז מתאפשר גם לטוב להזדחל פנימה. ומקובל בלימוד ימימה להבין וגם להתברך באמירה שבמקום המים המלוחים יבואו מים מתוקים. מי שמוכן להגיע אל מי התהום, מתברך בנביעה חדשה.

לפעמים אנחנו מאוד רוצים הפייאנד לסיפור שלנו, כבר מההתחלה. אנחנו מחפשים מראש איפה אפשר להמתיק את המרירות, איפה אפשר לומר שהכל לטובה גם כשנדמה במציאות שזה בדיוק להפך. אנחנו לא מוכנים להודות שעכשיו קשה.

אני מעריכה מאוד את החיפוש אחר הגחליליות הקטנות של האור גם בתוך החושך הסמיך, אבל לפעמים, כך אני מרגישה, אותו חיפוש מותר בנו טעם לוואי של ממתיק מלאכותי. של משהו שיש לו טעם מסוים, ואנחנו דוחפים אליו בכוח טעמים חזקים, כאלה שמשתלטים על הכל ואי אפשר ליהנות מהם באמת.

בחסידות, המתקה אמיתית מגיעה רק אחרי ההכנעה. מקום שבו אנחנו משפילים את הראש, אבל לא מתוך איזו תחושה נעלה של כמה ענווים אנחנו וכמה זה נפלא להיות בהכנעה, אלא הכנעה שלא ציפינו לה, הכנעה מתוך כאב, מתוך הלב שכך המציאות טופחת על פנינו. הכנעה שמתחילה כשאנחנו מוכנים להיות כנים עם מה שלא עובד לנו, להכיר במה שפחות טוב, ואפילו לרדת לרזולוציות של כישלון שלא נעים להודות בו. הכנעה שאנחנו לא יודעים מראש שהיא עוד תמתיק לנו, אלא רק מוכנים להיות בה כי זה מה שהמציאות מבקשת מאיתנו כרגע, לפגוש את הכאב, להרים

והאיש משה ענו "צדיק המזוזות"

תכונה רבה לקראת הילולת "צדיק המזוזות" הרה"צ המקובל הרב משה בן טוב זצוק"ל.

מספרת שבעת שהיו אצל הרב זצ"ל הוא אמר שמקור הבעיה בעבודה זרה המצויה במגירה השלישית בשידה שבחדר שינה, ברגע שישמידו זאת יזכו לילדים' האשה נדהמה שהרב תיאר בפרוטרוט מה נמצא במדוייק' ובאמת מיד לאחר ששברו את הע"ז נושעו.

כאשר היו באים אבות ומבקשים שיברך את ילדיהם שיהיו גדולים בתורה' היה מתקן אותם ואומר שצריך לבקש יראת שמים' תורה עם יראת שמים נהג להגיד, מה שהוא לא יעשה הוא יעבוד את ה' אבל אם לא יהיה ירא שמים מה שלא ילמד לא יעזור לו.

כשנשאל על כח ברכתיו התבטא כי זכה מכך שמסר נפשו על אהבת ישראל.

בסמוך לפטירתו התבטא כך שרבים חושבים שהפסגה היא למות על קידוש ה' אבל הדרגה הגבוהה יותר היא לחיות על קידוש ה' בכל רגע בכל מצב, לחיות באופן שכל מעשה ובכל תנועה ממליכים את הקב"ה וחז"ל לימדונו אדם שיש לו יראת שמים דבריו נשמעים ומכאן נובע המעיין.

ארבעים יום לפני פטירתו נפטר הרה"ג הרשל"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל שהיו קשורים זה בנפשו של זה והיו נפגשים אחת לשבוע כדי לפתור בעיות של עמך ישראל שהיו מגיעים לפתחם של צדיקים אלו. הרב היה מחובר בעבותות של ברזל למשפחת אבוחצירא ובמיוחד לסידינא בבא סאלי שהיה מורו ורבו והוא זה שהפציר ברב לקבל עליו את עניין בדיקת המזוזות ולתת את כולו עבור עם ישראל.

מוסדות דור ודור הינה עמותה שנוסדה בברכתו של "צדיק המזוזות" הרה"צ משה בן טוב זצוק"ל ובנשיאות ממשך דרכו הרה"ג שמעון בן טוב שליטא תוך אכפתיות עמוקה למצב העם ובמטרה להרבות טהרה בעם ישראל, מוסדות דור ודור חתומים על הוצאת ספרי טהרה' "דרכי טהרה" של הרה"ג הרב מרדכי אליהו זצוק"ל וכן "טהרת יוסף" שכתב הרה"ג אברהם יוסף שליטא' הספרים יצאו בשמונה שפות' וכן בכתב ברייל לעיוורים על מנת להרבות טהרה בישראל כפי שהנחיל הרה"צ ר' משה בן טוב זצוק"ל.

עוד בחייו השתדל ורצה שיקום מרכז טהרה עולמי' מוסדות דור ודור נרתמו למשימה של הקמת מרכז טהרה עולמי בשכונת רמת שלמה בירושלים שיכלול בית כנסת בית מדרש' וכן מקווה ענק ומיוחד לנשים וגם לנשים נכות היחיד מסוגו בעולם' וכן בית ספר לטהרת המשפחה.

אנו קוראים לך חבר יקר לתת כתף ולזכות בסגולת השמירה שלך עם המזוזה האישית שלך שתשמור עליך יומם ולילה והצדיק הבטיח שכל מי שיתרום לקרן הבניין יזכה לזרע של קיימא, בריאות' פרנסה' וכל הישועות.

קשה לתאר את גודל אהבת התורה של הצדיק הרב משה בן טוב זצוק"ל והערכתו ללומדיה,

הרב החזיק מכספו האישי מספר כוללים לאברכים ותמך בכלים נוספים ביד רחבה בכל הזדמנות אמר כי הוא מסתמך על זכות התורה כדי להושיע אנשים המגיעים אליו. "אני מקבל תרומות כי אני מחזיק בזה תלמידי חכמים כדי שתהיה זכות לאותם אנשים לצאת מהצרות שלהם".

פעם הגיע הרב לכולל שהחזיקו מוסדות "דור ודור" וראה את אחד האברכים נועל נעליים קרועות' מיד קרא לאחראי והושיט לו סכום כסף מכובד "אני מבקש" אמר שתקנה נעליים "לכל אברכי הכולל" האחראי טען שדי לקנות רק לאותו אברך שנועלו קרועות ולא לכולם' אך הרב סירב מחשש שאותו אברך יעלב ח"ו ועמד על כך שיקנו נעליים חדשות לכולם ולא ידעו אברכי הכולל שזכו לנעליים חדשות בזכות הנעליים הקרועות של אותו אברך.

אל הרב הגיעו אנשים מכל רחבי הקשת חרדים דתיים וחילוניים ספרדים אשכנזים ומסורתיים עמך ישראל לצד ידוענים, אין בידינו להסביר את כח ראייתו במזוזות או להבינה.

אחד הצדיקים הגדולים בעולם הספרדי מרן הגאון חכם בן ציון אבא שאול זצ"ל התבטא בזמנו על כח ראייתו של הרב ואמר מדובר באחת הדרגות של רוח הקודש' אני סמוך ובטוח אמר הרב שמעולם לא פגם בקדושתו.

"כח השגותי מן המפורסמות היה" אומר בנו וממשיך דרכו הרה"ג שמעון שליט"א את השעות שהיה מקדיש לתפילה ולתיקונים כדי לבטל גזירות קשות מהפרט ומהכלל' לילה אחד נכנסתי אליו ומצאתי את אבי ער ועוסק בתפילה' שאלתי מדוע אינך ישן? הרי בקושי ישנת שעה וקמת? ענה לי בצער' בני מה אומר לך' היום בקבלת קהל בצרפת היו 12 משפחות שמעורבות עם גויות' משפחה אחת 3 ילדים שנשואים עם גויות, במשפחה השניה הבן הולך עם גויה' במשפחה השלישית ראש המשפחה בעצמו חי עם גויה, איזה חורבן בית כמה צער יש להקב"ה מזה' ואיך אני אוכל לישון? ועל כך אני מתפלל שה' יתן להם כח לחזור בתשובה שלימה, ואכן זכה להגיע לדרגה של צדיק גוזר והקב"ה מקיים.

קידוש ה' – מספר הרה"ג ר' יעקב שכנזי שליט"א מורה הוראה בבית ההוראה של "מוסדות דור ודור" – לא אחת ראיתי כיצד ידע להגיד דברים שהיו נסתרים אפילו מאותו אדם' היתה לו מתת שאי אפשר להבין. הוא ראה במזוזה כאילו הוא נמצא בתוך הבית ממש. יום אחד הגיעו זוג ללא ילדים עם בעיות פרנסה קשות' האשה

מפנקסו של חוזר בתשובה
 עווד מזרחי | ORCHOZER@GMAIL.COM

פוליטיקה על הבוקר

"כן", הודיתי, "בריוק עכשיו ראיתי את זה".
 "מצויץ", אמר, "ואתה יודע מה לומר?"

"השם יעזור", אמרתי והתכוננתי לצאת החוצה ולפגוש את חזקי.

הקדוש ברוך הוא יעד אותי לכתוב סיפורי אמונה ותשובה, אין לי כל עסק בפוליטיקה, שהיא כמעט ההפך מכך - תכלית הטבע והסיבות. אמנם באופן אישי אני מתעניין בפוליטיקה, בין השאר בשל הדרמטיות שיש בה - המאבקים הבלתי פוסקים,

המהפכים, הרוממות והשפלות. פרט לכך הפוליטיקה מבטאת את הלך רוחו של העם, את המתח הבלתי פוסק בין מדינת היהודים לבין מדינת כל אורחיה. יצאתי החוצה לריאיון הפוליטי הראשון בחיי. ברחבת החנייה חיכה לי הכתב הפרלמנטרי של ערוץ 7. הוא כיוון את מצלמתו לעברי, כאשר ברקע נראה שער המוזיאון השחור-לבן-כתום.

חזקי החל לשוחח איתי כשהוא מצלם. הפגנתי בקיאות באותו מאמר כאילו שאני קורא כל יום את כל 'פניניהם' של כל הפוליטיקאים. בסייעתא דשמיא בקעו מפי דיבורים נבחרים שאני אומר בהדרכת השגרתית במוזיאון, על כך שהמוזיאון שלנו הוא ממש הוכחה מתמטית לכך, שככל שאתה נותן לעם המכונה פלשתינאי יותר זכויות, יותר שלטון עצמי ויותר אדמה, כך הוא מפרש זאת כחולשתך ותוקף אותך יותר. הרי אריאל שרון נתן ליושבי עזה את כל רצועת עזה עד גרגיר חול היס האחרון, והם יכלו אם רק רצו להקים שם מקום פורה, ממש סינגפור של המזרח התיכון, כמו שהיהודים החלו לעשות להפליא בגוש קטיף, אבל ההנהגה האלימה שלהם בחרה להשקיע הכל ברקטות ובכריית מנהרות.

"מדוע הם ממשיכים כעת לירות על אשקלון, על שדרות ועל שאר היישובים עוטפי עזה, ואף מרחיקים לירות על תל אביב ומעבר לה?! הם פשוט רוצים את כל ארץ ישראל! רק כאשר זה"ל שלט ברצועת עזה ביד רמה היה שלום ושגשוג וכולם הרוויחו. זאת עובדה היסטורית".

בסיום הזמנתי בחיך את בני גנץ לבוא לבקר במוזיאון...

הריאיון ארך דקות ספורות, ולאחריו נפרדתי מחזקי ומהמיקרופון. חזרתי לעמדת השקטה בתוך המוזיאון, כשאני חש בבירור את משק כנפי ההשגחה - איך ביטול התורה של הבוקר, שהחל בקריאת כתבה פוליטית במגרש זר, הפך למצוות יישוב ארץ ישראל.

לאחר שסיימתי ארוחת בוקר וברכתי ברכת המזון, תכננתי לקרוא 'חוק לישראל' ועוד סדר נוסף שאני מאחר בו. יצר הרע תקף אותי לגלוש ברשת כדי לדעת מה אירע בפריימריס בליכוד. ראיתי מה שראיתי, ואז צדה את עיני ידיעה על ריאיון שהתקיים עם המועמד לראשות הממשלה בני גנץ ב'ידיעות אחרונות', ובו אמר כי ההתנתקות מגוש קטיף הייתה נכונה וטובה. צר היה לי שאני מבטל תורה על סערתו הפוליטיות של העולם הזה, אבל בשל העובדה שאני עובד במוזיאון גוש קטיף התרתי לעצמי לקרוא את הריאיון.

יצאתי מהבית במרירות מה: איזה שכר יהיה לי בעולם הבא על התעדכנותי בפריימריס ובראיון עם הכוכב הפוליטי התורן?... אמנם אנו חיים כאן ועכשיו, אבל עלינו לחשוב על התכלית האמיתית.

פתחתי את דלת המוזיאון שנמצא קרוב לביתי, הדלקתי את האורות, הפעלתי את מכונות הסרטים, והתיישבתי על כיסאי המסתובב. נכנסתי ברשת לאתר 'חוק לישראל יומי' לכפר על ביטול התורה, ואז התקשר מנהל המוזיאון, שי, ואמר לי כי בעוד רגעים ספורים יבוא כתב ערוץ 7 חזקי ברוך וידבר איתי מחוץ למוזיאון על דבריו של בני גנץ על ההתנתקות, וישאל מה יש לנו לומר על כך.

"אתה יודע כמה מדובר?", שאל המנהל.

סמינריון המקדש לבנות

א' - ב' אב (שישי-שבת-ראשון)

נפתחה ההרשמה לסמינריון המקדש

שיתקים א"ה בימים שישי-שבת-

ראשון (א' - ב' אב) בעיר העתיקה

בידושלים.

בתכנית: שבת פרוג'ת וחוויתית

בעיר העתיקה, שיחות וסיעורים,

יחידות לימוד והעסקה, סיבוב

שערים פוֹדֵר, סדנאות ועוד..

כל הסמינריון בעלות של 120 ₪ בלבד!

יניתן להגיע גם לחלק מהסמינריון. יכל האוכל מהודין לפי הפלגת כוונות.

לכרטיס והרשמה: נעמי 0559383986

השאלה החודשית

מידי חודש תפורסם במספר המערכת שאלה
בפרקים הנלמדים בתניא עבור תלמידי התוכנית

ניתן לשמוע ולהשיב על השאלה במוקד 'לב לדעת'

שלוחה 7 **072-2219050**

בין העונים נכונה יוגרל

סט מהודר של שולחן ערוך הרב

השאלה החודשית חודש תמוז

ש. מהי דרגת היראה המתעוררת מחמת
התבוננות בגדולת ה' הממלא כל עלמין עד
רום המעלות? נמק!

תשובות

1. יראה תתאה בבחינת קטנות - כיון שהיא מוגבלת
בכח השגת האדם ולא על מה שלמעלה מזה וגם היא
רק השגה באלוקות המלובשת ומוגבלת בעולמות.

2. יראה תתאה בבחינת גדלות - כיון ואיננה השגה
בפנימיות האלוקות שלמעלה מעולמות, הרי זה
יראה תתאה. אלא שהיא בבחינת גדלות כיון שהיא
באה מתוך הכרה בגדולת ה' הנצב עליו.

3. יראה עילאה בבחינת קטנות - כיון שזו יראה
הנובעת מהתבוננות בגדולת ה' הרי היא יראה עילאה,
אלא היות והיא השגה בגדולת הקב"ה רק כפי שהיא
מוגבלת בתוך העולמות הרי היא בבחינת קטנות.

4. יראה עילאה בבחינת גדלות - כיון ויש כאן
התבוננות והשגה בגדולת ה' הפועלת באדם יראה
פנימית בה'.

מקורות לשאלה:
תניא ריש פרק מ"ג

עשה אזניך כאפרצסת,
ויקנה לך לב מבין לשמוע.

(חגיגה דף ג עמוד ב)

מורה? רכזת חברתית? מנהל/ת?
השנה - גם התלמידות שלכן
חצורנה חיבור אמייתי!

לב מבין

יוצרות חיבור אמייתי

תכנית שנתית חווייתית ברוח החסידות
לתלמידות אולפנה

מחבר

הכנייה מפגשים
שנחית עם מדריכה
קבועה, מחולקת
ליחידות חוכן

רלוונטי

מענה לשאלות
בעבודת ה' בחיי
היום יום של
התלמידה

מותיר הותם

הערכה מסכמת
ואלבום יצירות
אישי לכל
משתתפת

יוצר

משלב כלים
מעולם הצילום
ומשימות ייעודיות
בחחוס בכל מפגש

רוצים לדעת יותר על תכנית הלימוד, להכיר
את סילבוס התכנית ואת האפשרויות השונות?

צרו קשר עוד היום!

רבקה 054-2559229

(באיו מענה השאירו הודעה ונחזור אליכם בהקדם)

levmevinn@gmail.com

"אחלה תוכנית, החומר הנלמד
מעטיר, ומעצים. הדרך בה נלמד
השיעור הוויית במיוחד ותועיל בהמון
נושאים אחרים, תוספת שיעורי
הצילום הנלמדים גם הם פעם בכמה
זמן מוסיפים מאוד ונותנים המון"
(תלמידה ט, אולפנת חורב)

"בהתלה חשבתי שהנה עוד
שיעור שלא כאמת מפנימים,
אכל בסופו של דבר כאמת היו
כלים לחיים. אהבתי מאוד את
המשחקים והסרטונים המלמדים
כאמת. היה שווה!"
(תלמידה ו, אולפנת צפירה)

בין המצרים ובין הדורות

דידי ריגר

מת"ל צפת, והמרכז הבנ"ל "שם עולם"

לפני כעשר שנים סיימתי את כיתה י"א בבית הספר התיכון בו למדתי, אווירה של סוף שנה הייתה באוויר וכולנו היינו בעננים, מחכים ומצפים לקבל תעודות, וקדימה הביתה! התעודה כרגיל, שיקפה להורים שלי את כל מה שעשיתי במשך השנה חוץ מלהיות בכיתה, ואם כבר להיות בכיתה - אז רק לא ללמוד.

על האוטובוס בדרך הביתה אני פותח את התעודה, ולהפתעתי, אחד המורים המקצועיים כתב לי ליד הציון את ההערה הבאה - "פעיל מאוד בצד החברתי בכיתה!".

הייתי מרוגש, סוף סוף יש למישהו כמה מילים טובות להגיד עליי! לקח להוריי כמה דקות להסביר לי שהוא ממש לא התכוון לשבח אותי, ההפך הוא הנכון...

היום, כעשר שנים לאחר מכן, "פעיל חברתי" הפך להיות שם תואר לאדם מכובד, אדם בעל חזון ואיש עשייה, כזה שרואים בו "המוצלח".

אני נזכר בדיבור של ר' שלמה קרליבך: "כשהייתי קטן, אמרתי לאבא שלי: אבא אני צריך ארטיק. הוא שאל אותי: אתה רוצה או צריך? ענית לו: אני רוצה, אז הוא אמר: אם אתה לא צריך אלא רק רוצה, זה לא חשוב. אבל היום אני מבין שמה שאני רוצה - יותר חשוב ממה שאני צריך".

המון מוסכמות וכללים חברתיים משתנים בעולם, מי שבעבר היה מנהיג מרד - היום הוא "פורץ דרך", וזה שעף כל יומיים מבית הספר, היום כמחנך יודע יותר מכולם לשמור על תלמידיו.

בימים הללו, ימי בין המצרים בהם נחרב בית המקדש משנאת חינוס, יושב הקב"ה ומביט על כל ה"פעילים החברתיים", איך שההורים מזילים עליהם דמעה של אכזבה, והוא מזיל דמעות של אושר, דמעות של אבא שרואה את בנו מפזר אהבת חינוס.

אז "פעיל בצד החברתי בכיתה" זו בהחלט ההערה הכי טובה שקיבלתי.

ומסתבר

יוחאי בן אב"י

בעקבות סדרת 'דור הסמארט'

קרוב אליך

צופיה, אלון מורה שכם.

קרוב אליך.

העלון שבאמת מקרב אותך אל בוראך.

כמה תודות שעליכם ארעיף

לא יצליחו אפילו להתחיל להקיף

כ"כ הרבה טוב שאני מקבלת מכם.

כ"כ הרבה שמחה והתקרבות לה'.

תודה על ההתוודעות המאירות של הרב חיים שלום דייטש ושל הרב עדין אבן ישראל,

תודה על הפינות הנוגעות, המקוריות והכנות של צבי יחזקאלי, עודד מזרחי ואהרון רזאל.

תודה על לימוד פרשת השבוע עם הרב יונתן זקס ועל רעיונותיו "משני החיים"...

תודה על הפינות של מיכי יוספי, הרב משה שילת והרב ג'ייקובסון שמרימות אותך לגבהים.

תודה על הכתבות המעניינות שבשום מקום אחר לא אמצא,

תודה על המדור: "דור הסמארט" שאע"פ שלי הוא לא כ"כ נוגע (קריצה) לא פעם מצאתי בו איזו עצה...

תודה על הקומיקסים המקסימים של נתנאל ובתאל אפשטיין ועל "התורה שלי" לילדים,

תודה על ההכוונות של הרב יהושע שפירא ותודה לזלמן רודרמן על סיפורי החסידים

תודה להדסה סאסי, אלומה לב ומיכל וולשטיין על הנקודות למחשבה

תודה על שאלת השבוע שהיא תמיד כ"כ רלוונטית וחשובה...

תודה ליואל שפיץ על מדורו הנחוץ: "נבואה שצריך"

ותודה עניקית לכלללל צוות "קרוב אליך".

בזכותכם השבת משמעותית ומלאה

היא משפיעה אור על המשך השבוע והשנה כולה.

שבע"ה תזכו לקרב את הגאולה!!

שוב תודה על כל פועלכם,

בזמן האחרון אני חושב ששכחתי את עצמי והלכתי קצת רחוק	ספרי פנים חדרי זכוכית משורינת ושבירה כל כך	בזמן האחרון אני חושב ששכחתי את עצמי והלכתי קצת רחוק
מרום רצון להשמיע את קולי הפכתי מכונה כלואה כמו ארי בשבי	כלוא בעל כרחי ואין קיצור לעונש שבמו ידי גזרתי על עצמי	מרום רצון להשמיע את קולי הפכתי מכונה כלואה כמו ארי בשבי
ואין מפלט אני נשלט ביד כל אלה שרוצים את שתיקתי.	עם עוד מליון אילמים אוהבים נעלמים שמשחקים את המרחק ומגדילים את המרחק	ואין מפלט אני נשלט ביד כל אלה שרוצים את שתיקתי.
ומסתבר אני הולך ומתעוורר הולך ומסתנוור הזמן עובר כמו פתיל בוער אז בוא נחזור ונדבר	ומסתבר אני הולך ומתעוורר הולך ומסתנוור הזמן עובר כמו פתיל בוער אז בוא נחזור ונדבר	ומסתבר אני הולך ומתעוורר הולך ומסתנוור הזמן עובר כמו פתיל בוער אז בוא נחזור ונדבר
ומסתבר אני הולך ומתעוורר הולך ומסתגר הזמן עובר אז בוא מהר ונדבר לפני שייגמר	ומסתבר אני הולך ומתעוורר הולך ומסתגר הזמן עובר אז בוא מהר ונדבר לפני שייגמר	ומסתבר אני הולך ומתעוורר הולך ומסתגר הזמן עובר אז בוא מהר ונדבר לפני שייגמר
ומסתבר כמו באר נובע מתוכי ומתגבר כמו סנה בוער הלב זוהר ומשתחרר זה אפשרי כך מסתבר...	ומסתבר אני הולך ומתעוורר הולך ומסתגר הזמן עובר אז בוא מהר ונדבר לפני שייגמר	ומסתבר כמו באר נובע מתוכי ומתגבר כמו סנה בוער הלב זוהר ומשתחרר זה אפשרי כך מסתבר...

מרתון בגיל צעיר אהרן חברוני

להכיר אותם טוב יותר."

אחר כך מגיע השרות הצבאי, בו נבנה קשר עם חיילות דתיות. לאחר הצבא היא נוסעת להודו: "טיילתי חודש בהודו והייתה אווירה מאוד נחמדה שם. הייתי בבתי חב"ד שהיו פזורים שם וזכיתי שהאירו לי פנים ונתנו לי את ההרגשה שמקבלים אותי כמו שאני, ושניתן לדבר על הכל".

הודו בלב תל אביב

כשהיא שבה ארצה, היא מחפשת להמשיך את הלימוד ומגיעה למדרשת 'שושנת אביב'. "זו מדרשה לבעלות תשובה שהיא חלק מארגון 'ראש יהודי', והיא החזירה אותי למקום של שיתוף לא רק שומעים שיעורים, אלא מפתחים שיתוף פורה שמעורר אותך לשאול שאלות ברוח טובה ונעימה. היה בה את מעלת הודו!" היא אומרת בחיך.

המדרשה, המנוהלת על ידי הרבנית צביה טבצניק ובעלה הרב אסף, מילאה את עולמה. "הרמה היא גבוהה", היא אומרת, "חשבתי שאולי בגלל שזה מכון לבעלות תשובה, ידברו איתי על דברים שהם קצת 'פרווח', אבל לא עושים שם הנחות אלא מדברים על הכל ברמה גבוהה ומתייחסים אלי כאילו התורה שייכת גם לי ומכבדים אותי על כך. האנשים שלימדו אותי שם עשו את זה בלהט וברגש והם פשוט מאירים את העולם", היא מספרת בהתרגשות.

המדרשה, שבאות אליה בנות תשובה שלושה ערכים בשבוע, מאפשרת ניתוק ממירון החיים ומפנה את הלב והמוח להקשבה עמוקה למה שיש לתורה לומר לחיים. "יש לנו שיעור באורות התשובה, פרשת השבוע, מסילת ישרים, הלכות שבת ועוד, ויש גם שיחות אישיות וליווי בתהליך. אני היום בפנים לגמרי".

כששואלים אותה מה המסר החשוב ביותר שהיא יכולה לשתף במסע האישי שלה. היא מהססת לרגע ואומרת: "ההבנה הזו שישנם החוקים אבל ישנו גם הלב. את הפנים שלי. כשמסתכלים על התורה במבט הזה של החיים, אז הלכות צניעות מתחברות לך לרצון פנימי מעצמך להיות צנועה".

אילנה ברון החלה את דרכה אל ה' ממקום שכלי, אבל תהליך הלימוד הייחודי שלה הביא אותה למקום חדש בנפש - "עברתי למצב שהתורה היא פשוט הביטוי לחיים הטובים, כפי שראיתי אותם" היא חותמת בעיניים נוצצות.

"הילדות בפרו היתה נחמדה מאוד. זו ארץ דרום אמריקאית שיש בה מהכל. היינו שם חלק מהקהילה היהודית, שהתאפיינה בחיבור אמין למדינת ישראל ולסמלים שלה". אילנה ברון (21) עלתה ארצה מלימה שבפרו אחרי שסיימה את כיתה א'. "אני זוכרת שבכל בוקר היינו שרים את 'התקווה' לפני יום הלימודים, ושצה"ל היה מאוד נוכח בתחושת הזהות היהודית שלנו שם".

אנרכיזם שמאלני קיצוני

סיפורה של אילנה הוא סיפורן של בעלות תשובה רבות שלא היו זקוקות להתגלות שמיימת כדי להבין שיש אמת ושכדאי לחיות חיים אמיתיים. "חזרתי בתשובה בכיתה י"ב" היא מספרת, "אחרי חיים חילוניים סוערים מאוד שחייתי עד אז. בכיתה ט' שמעתי כמה שיעורים והתחלתי לשמור שבת, אבל אחרי חצי שנה איבדתי עניין". השנתיים הבאות כבר היו קשות יותר. מילדה תמימה שמחפשת את אלוהים היא מתחברת לאנשים בעלי זהות אנרכיסטית קיצונית, שאיתם היא מנהלת שיחות ואת דעותיהם היא מאמצת.

"זה היה מעין מרד נעורים. הסתובבתי עם המון אנשים בעלי דעות קיצוניות שדחפו לא ללכת לצבא ולהתנגד לכל מה שהוא לאומי. היינו 'פריקים' וספגנו מהם דעות. היה חשוב לי להביע דעה שהיא כנגד מה שחינכו אותי הוריי". את האנרכיזם הזה היא טיפחה היטב, וכאשר היא נשאלת מה בכל זאת הערך המחזיק אנשים במצב בו הייתה, היא עונה: "להגדיר את האישיות שלי".

דתיות אינה רק חוקים

בי"ב היא מתחילה להירגע. היא מכירה בכך שישנו תוכן טוב לחיים ושצריכים למצוא דרך לחיות אותו, וכך היא מגיעה לתנועת נוער בשם 'נפיים של קרמבו', שם משולבים ילדים עם ובלי צרכים מיוחדים. תנועה של חסד שהמדריכות שבה באות מבתים דתיים וחילוניים. "שם פגשתי לראשונה חברים דתיים, יצא לי להכיר את העולם שלהם ומשהו בו קסם לי", היא מספרת.

הסערה הולכת ונרגעת, ואף יוצא לה להכיר אדם שלימד אותה שהיהדות אינה רק מערכת חוקים של מותר ואסור, אלא דרך חיים. "זה היה עבורי חידוש עצום באותו זמן. הבנתי פתאום שיש שם מערכת שלמה של חיים יפים וטובים ונוצר בי חשק

החבר מהמילואים שואל שאלות? השכנה מתעניינת ביהדות? ראש יהודי זאת התשובה! 03-5255355 ry@neto.net.il

עכשיו תורנו

ראש יהודי
תנועת תשובה ציונית

מתחילים בע"ה ב-
ד' אלול
(4.9.19)

קריאת כיוון לציונות הדתית
להצטרפות לתנועת התשובה הציונית
כלים ותובנות נפלאים

קורס שליחים

בירושלים

נח

המחיר 450 ₪
225 לאיברים
וסטודנטים

מ

מיועד
לכיוון ובנות
21 ומעלה

12

מפגשים

מרתקת

תכנית

טובי

המורים

חפשו בגוגל: קורס שליחים ראש יהודי

052-5665005 | 02-6791122

מארז ספרים "הגיע הזמן" במבצע!

8 ספרים
רק ב-389 ₪

כולל משלוח TV פתח הבית!

www.roshy.org | 052-5665005 | 02-6791122 לפרטים: ראש יהודי

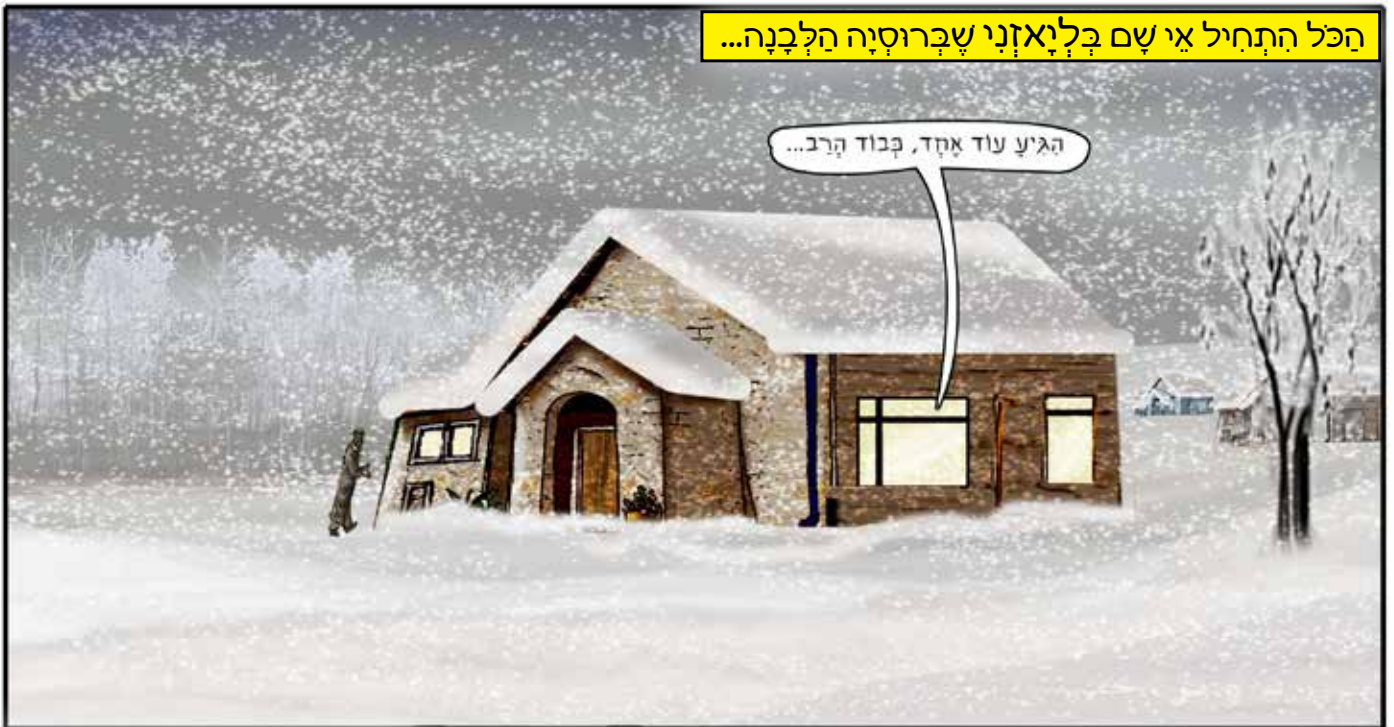
איך הכל התחיל

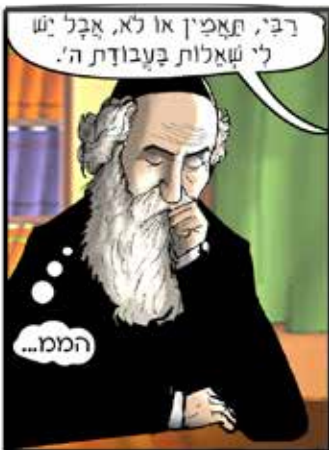
הִדְרָךְ הָרֵאשׁוֹנָה אֶכּוֹן קָצֶרָה, אֲבָל מִלְּאָה מַחְסוּמִים וּמְכֻשׁוּלִים,
וְלִכֵּן לְאַמְתּוֹ שֶׁל דְּבַר הַיָּאֲרֶכָה.
הִדְרָךְ הַשְּׁנֵיָה, לְעַמּוֹת זֹאת, נִרְאִית אֲרֶכָה יוֹתֵר, אֲבָל אֲפִשֶׁר לְצַעֵד
בָּהּ בְּבִטְחָה וּלְהִגִּיעַ אֶל הַיַּעַד.
בְּסוּפּוֹ שֶׁל דְּבַר - הִיא הַקָּצֶרָה.

בְּמַלְוֵת
מְחֻלָּה

הכל התחיל אי שם בליאזני שברוסיה הלכנה...

הגיע עוד אחד, כבוד הרב...

רבי, מאפין או לא, אכל יש לי שאלות בעבודת ה'!

הממ...

רבי, התלמידים שלי שואלים אותי שאלות בעבודת ה', ואני לא יודע מה לומר להם... האמת היא שגם לי יש שאלות בעבודת ה'!

רבי, אני לא יודע מה לעשות. יש לי מלא שאלות בעבודת ה'!

רבי, אני כל כך מבולבל. יש לי שאלות בעבודת ה'...

פי תכל'ס, למי אין שאלות בעבודת ה'!?

אממ... כן... אכל ביננים הגיעו עוד כמה אנשים...

עוד כמה? שנים, שלושה...

בעבר שעות רבות

איי... כמה שנים ישראל מתוקים, משתוקקים לעבד את בוראם קראוי... אבל איך אפשר בכה?!

כבוד השמש, האם ראינו את כל מי שהגיע אלינו היום?

וכן, לאחר 20 שנות כתיבה מדקדקת, נולד

ספר ה"תניא" - ספר של בינונים.

אנחנו נתלנה ל"בינוני" מתלמד אחד, ילד מפש נחמד, אוהב להרהר ולהתבונן הכירו את...

עמית בון!

במילים
תארות

הבגד המוזר של הפונב

פרשת
מטות

התורה שלי

פאָשר בני ישראל עמדו להפסד לארץ, באו בני השבטים ראובן ומד אל משה ובקשו להתישב בצד המזרחי של הירדן.

בהחלטה משה גער בהם: האם אתם בני ישראל ילחמו לבדם למען פבוש הארץ, ואתם תשבו פיה בשלוחי?

הבטיחו בני ראובן ומד שהם ילכו עם כל העם לשלחמה על הארץ, ורק אחרי שהשלחמה תסתים יחזרו אל פתיהם בעבר הירדן המזרחי.

לזה הסכים משה ואמר: אם תעשו כן, אתם תהיו "נקיים מהשם ומישראל". כלומר, לא רק אלקים יראה שאתם נוהגים כראוי, אלא גם בני ישראל יראו שלא התחמקתם מהפשיטה.

וכים אבא הושעיה: מפאן למדו חכמים שאדם צריך להיות נקי גם כלפי בני האדם, ולהזהר מפני דברי שעלול לגרום לאנשים לחשד בו.

(על פי תלמוד ירושלמי, משנת בגבא פמא פרי, הלכה י)

"אספרי לך", אמר אבא הושעיה בבחינה נעים. "פשאני סבסא את הבגדים של הלקוחות שלי, נשארים בקערת הכביסה קצת חוטים של צמר. אלו הייתי לובש בגדי צמר ומילי, היו האנשים יכולים לחשד בי שאני מולש בכונה חוטי צמר מהבגדים שממנום לי לכביסה, ועושה מהחוטים האלה בגדים לעצמי. לכן אני מספיד ללבש בגד העשוי מצמר הנראה שונה בסוגו ובצבעו מהצמר שפשונו עושים בגדים רב האנשים, וכך איש אינו יכול לחשד בי".

"אבל אבא הלא אתה יודע שאינך לוקח פלום מהבגדים שמספידים לך לכביסה, וגם אלקים יודע שאתה אדם ישר", התיילאו הילדים.

"נכון", אמר אבא הושעיה, "אבל לא מספיק להיות ישר ונקי כלפי עצמך וכלפי האלקים. צריך להשתדל להיות נקי מפל חשד גם בעיני בני האדם".

ואבא הושעיה הוסיף:

- "אסא, למה אבא הולך כל הזמן עם הפגד המזור הזנה?".

- "באמת למה? וכשאבא כבר קונה בגד חדש, הוא מזמין בדינו אותו בד ואותו אבני".

אסא חיכה ואמר: "פשאבא יחזר מהעבודת, שאלו אותו". אבא הושעיה היה מתקמי הגמרא הגדולים. הוא ומשפחתו התמזרו בגליל, בכפר טוריה, שליד פקיעין. פלילת היה וישב ולקוד תורה, אבל בפשעות היום היה עובד בכפוס בגדים.

בימים ההם לא היו מכונות כביסה. היו מקבצים את הבגדים ליד נחל או מעין. הכביסה הייתה נעשית בימים, בעבודה קשה. אבא הושעיה היה סבסא את בגדיהם של עשירים, שהיו יכולים לשלם לו תמורת עבודתו.

בא הערב. אבא הושעיה נכנס הביתה וישב לאכל ארוחת ערב. הילדים שאלו אותו למה הוא לובש תמיד בגד העשוי מאותו בד ובאותו אבני.

אזק הריא לא תרליש

**צעקה בקול וצעקה בלחש
הן שתי דלתות לאותו חדר
<<< אחרי ימים ארוכים בהם
לא נעם דבר, הגיע החסיד
לחברו השר ומצא אותו שקוע
בהתבוננות <<< כשאתה
נשאר בלי כלום, יש לך רק
את הקדוש ברוך הוא. ואז יש
לך הכל**

בדור שבו לא חסר שום דבר בגשמיות. מעולם לא היה קל כל כך לקיים את כל ההנהגות הכי מהודרות בפועל – בכל מקום אפשר למצוא את ההכשרים הכי מהודרים, ניתן להשיג תפילין מהודרות, אתרוגים יפים. אתרוגים כמו שיש היום כולם – היה פעם אחד בעיר. אמנם אפשר לקיים היום את המצוות המעשיות בהידור הכי רב, אבל כמה חיות יש בזה? **לא מדברים על זה מספיק, לא מכוונים על זה מספיק ולא אכפת לנו מספיק. חסרה חיות, זו האמת, אבל הלא את זה באנו לשנות!**

על כך אומר אדמו"ר הזקן שאדם צריך לדעת שלא הוא המתפלל אלא הנשמה מתפללת. כל מה שנדרש ממנו הוא רק להקשיב לקולה. כשאתה מצליח להקשיב ולקלוט את המנגינה של הנשמה, זה נקרא 'קבלת פני שכינה'! אם כן אתה צריך לנקות היטב את האוזניים, כדי שמה שאמור להיכנס אליהן יישמע, אחרת היא תמשיך לדבר ואתה לא תקלוט.

אז איך אפשר להגיע לחיות?

דבר ראשון, ברור שחיות קשורה עם שמחה. כשאדם שמח, רואים עליו את החיות וההתלהבות, ואילו אדם עצוב הוא הפך החיות. כולו כבוי ומדוכא. זה דבר פשוט.

דבר שני זה תחושת ביטול. כן כן, תתפלאו לשמוע, אבל כך מלמדת החסידות. אדם שלא לומד חסידות עלול לחשוב שאם הוא בביטול אין לו ישות, עצמיות, אז מאיפה תהיה לו חיות? הרי בדרך כלל חושבים שמי שדואג לעצמו ויודע איך להסתדר בחיים – יש לו חיות, ואילו מי שהוא בביטול, דואג לאחרים ונותן את כולו – אין לו כלום... כך זה נראה בהשקפה טכנית.

מסופר על ר' הלל מפריטש, שאמרו עליו שהוא 'חצי רבי', שהיה מאוד מחמיר בכל מיני הלכות ומנהגים. כמה חסידים ניגשו אליו ושאלו, "מדוע אתה כל כך מחמיר?". והוא ענה: "כל החומרות נועדו כדי שהחסידות שאני לומד תחדור פנימה". גם במקומות שבהם יש קפידות על כל מיני מנהגים, צריך לא לשכוח את העיקר. והעיקר הוא הנקודה שעליה דיבר הבעל שם טוב: שתהיה חיות בתורה ומצוות. להיות חסיד פירושו שהתורה והמצוות שאתה לומד ומקיים יהיו בחיות.

יש כל מיני דרכים להגיע לכך, "נהרא נהרא ופשטיה". יש בתי כנסת שבהם התפילה היא בקולי קולות ויש כאלה ששקטים יותר. אבל גם אצל אלה שמתפללים בצעקות, צריך לוודא שהצעקות הן לא העיקר – העיקר זו הכוונה והחיות שבלב. **מסופר על כמה חסידי קרלין, שרגילים להתפלל בקולי קולות, שהגיעו אל האדמו"ר מסדיגורה** שאצלו התפללו בשקט מתוך כוונה עמוקה ויישוב הדעת. החסידים התפללו בצעקות כהרגלם, ובסיום התפילה אמר להם הרבי "אה, למה לצעוק בקול, אפשר הרי לצעוק בלחש...". הוא התכוון לומר שהתפילה היתה יפה מבחוץ אבל לא מספיק פנימית. החסידים ענו לו: "אצלנו בקרלין הרבי דורש את הפסוק 'בפך ובלבבך לעשותו' – שקודם יהיה בפה ואז יהיה בלב...".

כולם מכוונים להגיע ללב. השאלה היא רק איך עושים את זה. בסדיגורה אמרו בכוונה פנימית ובקרלין אמרו בצעקות, אך אלו ואלו מתכוונים לעיקר הנקודה של החסידות – החיות.

בימינו מרגישים עד כמה זהו דבר נצרך ביותר. ברוך השם, אנחנו חיים

אבל החסידות אומרת שאדרכה, נאמר בפסוק "והחכמה תחיה בעליה". חכמה זה 'כח מה', כוח הביטול, ודווקא היא מחיה. ר' שלמה חיים אמר לנו פעם בשיעור תניא דוגמה לכך: מה זה אדם שחי כמו שצריך? הכל אצלו בסדר והוא לא מרגיש שום דבר יוצא דופן. החיות אצלו מלאה והוא לא מרגיש את השיניים, לא את הגב, לא את העיניים ולא את הבטן. במצב כזה הגוף הוא בביטול לנפש, אתה לא זוכר שהוא שם ולכן הוא מלא חיות. אבל התחלה של מחלה, זה מצב שבו שואלים אדם איך הוא מרגיש, והוא עונה: "לא כואב לי, אבל אני מרגיש את הרגליים, מרגיש את הראש...". כשאדם מודע פתאום לאברים שלו, זו תחילת מחלה. אדם בריא לא מרגיש כלום.

אדם מורכב מגוף ונפש, הגוף הוא חומר מת ואילו הנפש היא חיה. כשהכל כמו שצריך, הגוף בטל לנפש והוא כולו חי. אבל ככל שאין חיבור, כך הם נפרדים יותר, הגוף מתחיל להיות הוא עצמו ללא הנפש, והכאבים בהתאם...

אז חיות זו שמחה וחיות זו ביטול. הקשר ביניהם מראה שיש יחס הדדי ביניהם - הביטול מביא לשמחה. זה ממש הפך הטבע, מכיוון שאנשים חושבים אם יהיה לי - אהיה שמח, אבל אם לא יהיה לי כלום משל עצמי, במה אוכל לשמוח? המהות של שמחה מתקבלת רק כשזו שמחה עם ביטול, "ויספו ענווים בה' שמחה".

דווקא לענווים יש שמחה. כשאדם בביטול - לא חסר לו כלום. ביטול פירושו להיות כלום. לכן ביטול מביא להתחברות, ואילו ישות מביאה להיפרדות. **ברגע שאתה מתחבר לקב"ה אתה נשאר בלי כלום, אבל אתה נהיה אחד איתו ואז יש לך הכל.**

איפה זה מתבטא הכי טוב? כשיהודי מוותר בשביל אדם אחר, שם נמדד הביטול שלו. **שמעתי פעם מעשה מר' משה ששונקין ז"ל, שהיה חסיד רציני. ר' משה נתקע ברוסיה אבל אחרי כמה שנים הוא הצליח לצאת משם ולהגיע לריגה שבלטביה. בגלל טורח הדרך הוא לא אכל כמה ימים, מאחר ולא היה לו שום דבר כשר.**

הוא עשה את דרכו לר' מרדכי (מוטל) דובין, שהיה שר יהודי בממשלת לטביה, ויחד עם זה היה מתפלל באריכות כל יום כמה שעות. הכינוי שלו היה 'שר החסד', כי מי שהיה צריך עזרה הגיע אליו והוא עשה מה שיכל עבורו. אנשים היו מגיעים אליו ומחכים לשוחח עמו אחרי התפילה, והיו פעמים שחיכו לו שם שמונים איש. לפעמים היו אומרים לו שהגיע שר חשוב לדבר איתו, והוא היה מסמן להם עם היד, "שיחכה...".

ר' משה ששונקין היה רעב מאוד, הוא סוף סוף מצא את ר' מרדכי וראה אותו מתפלל. הוא ניגש אליו והתחיל לספר לו: "פעם היו שני חסידים, אחד מהם עמד בתפילה ארוכה והשני היה צריך ללכת למקווה,

אבל באותו מקום היתה סכנה גדולה בנהר ולכן היו צריכים ללכת בזוג. אותו יהודי שרצה לטבול בא לחברו שהיה באמצע התפילה ואמר לו, 'בוא איתי לטבול'. החסיד שהיה באמצע התפילה חשב לעצמו, 'מה שווה כל התפילה שלי בשעה שאני יכול לעשות פעם אחת טובה ליהודי?'. כך סיפר ר' משה ששונקין לר' מרדכי באמצע התפילה, ולא הוסיף עוד מילה. אחרי כמה רגעים ר' מרדכי פשט את הטלית ולקח אותו לאכול.

צריך להבין עד כמה זה דבר גדול: יהודי שהתפלל כל יום באריכות וידע את הערך של זה, וכשהיה מגיע שר - היה מסלק אותו, אבל כשהוא שמע יהודי שאומר שהוא רעב - הוא מיד קם לעשות מה שצריך.

הכוחות האלה - להתפלל, להתבונן שעות ארוכות ואז להגיד שכל זה לא שווה כלום מול עשיית טובה אחת ליהודי - זו מתנת אלוקים, והמזל הוא שכולנו קיבלנו אותה... לחיים!

ימי העיון בתנ"ך

במכללת הרצוג

הרעיונות מסתיימת ביזום שני התורב כ"ב בתמוז (297)

ראשון-חמישי, ג'-ז' במנחם אב תשע"ט
8-4 באוגוסט, 2019

למעלה מ-30 שנה שמכללת הרצוג מובילה את לימוד התנ"ך באמצעות מגוון רחב של מיזמים ותוכניות לימוד לצעירים ולמבוגרים כאחד

הגוגל של התנ"ך
hatanakh.com

שיעורים, מאמרים, פרשנויות, מפות מקראיות, אפליקציית לימוד יומי לכל המשפחה ועוד...

לילות התנ"ך
היכל שלמה, ירושלים

שיעורים בערבי חמישי בימי בין המצרים. ברוח ימי העיון בתנ"ך.

ימי העיון בתנ"ך
אלון שבת, גוש עציון

חמישה ימים בימי תשעת הימים. מעל 200 שיעורים וסדורים העוסקים בתנ"ך.

הרצוג. לדעת. לחנך.

לתוכנית המלאה ולהרשמה היכנסו לאתר המכללה herzog.ac.il

איך יכול להיות שאנחנו כל כך סובלים אם ה' בחר בנו מכל העמים?

המלאכה של גאולת כל העולם כולו והוצאתו מכבלי סבלו לעולם שכולו טוב, היא מלאכה יקרה עד אין קץ. היא כל כך יקרה עד שלמענה ראוי לשאת גם בכאבים גדולים ובלבד שהמטרה של גאולת כל העולם כולו תבוא בשלמותה. ולכן אנחנו מקבלים עלינו את העול באהבה, להיות העם שנבחר להיות דבוק בעתיד העליון ולא לשכוח אותו, ולעמוד מול כל המניעות והעיכובים כדי להביא אל היעד הנכסף.

הסיבה שאנחנו משלמים כאב בדרך היא מפני שאין לנו חפץ לעסוק בחייון שטחי וחייוני, אלא לרדת לשורשי כל השפלות והחסרונות של העולם ולהעלות אותם. הטעם שנבראו שני עולמות והם פרוודור שמקדים את הטרקלין, הוא בשביל להביא לטרקלין מפואר דווקא מתוך עמקי תסכולות הפרוודור. זהו החלום של ישראל, החזון שכל העולם במעמקי התת-מודע שלו משתוקק אליו, והבחירה האלוקית בנו היתה מפני שאנחנו מסוגלים, מעונוניים וכוספים לעבור את כל התהליכים הנצרכים כדי להוליד את אור הטרקלין בתוך נפתולי הפרוודור.

כיצד פועלת התפילה?

אנחנו קוראים לקדוש ברוך הוא "אבא" - "אבינו אב הרחמן", וכשם שהאב מרחם על בנו המתחטא ומתחנן לפניו, למרות שלא תמיד מגיע לו, כך הקדוש ברוך הוא עושה עמנו לפני משורת הדין, ומתנהג עמנו במידת הרחמים כרחם אב על בנים.

הפעולה של התפילה מתרכזת בפנייה שלנו אל ה' יתברך, שהיא השוורת את כל תפילתנו מהתחלה ועד סוף, ובתפילת שמונה עשרה צריך אדם לראות עצמו כעומד לפני ה' יתברך בבית קודשי הקודשים, והקדוש ברוך הוא ששומע תפילת כל פה מקבלו באהבה, שמח בפנייתו וחפץ להיענות לבקשתו.

ואף על פי שהקדוש ברוך הוא בוודאי למעלה מכל שינוי, יחד עם זאת הוא גם למעלה מלהיות ככול להעדר-שינוי. ולכן הוא בחר להתגלות אלינו, כמי שעונה בתפילותינו ומרחם עלינו ומפנה אלינו בעת פנייתנו אליו את כל אהבתו, "קרוב אליי בקראי אליי".

אם אבטח בה' ממש חזק, יהיה לי הרבה כסף?

הביטחון בה' הוא לא אמצעי, וכסף הוא בוודאי לא המטרה.

אם תבטח בקדוש ברוך הוא ממש חזק, למה לך כסף? אדם צריך כסף ומרכז את משאלותיו בו רק כאשר אינו סומך על הקדוש ברוך הוא, וכך אמרו רבותינו: "מי שיש לו פת בסלו ואומר 'מה אוכל מחר?', הרי זה מקטני אמנה".

הביטחון בה' הוא המטרה העליונה מכל. וכבר תיאר דוד המלך את הנועם הנפלא של הבוטח בה': "כגמול עלי אמר", וגמול שמניח ראשו על אימו אינו זקוק לכסף, אינו חושב עליו או על ניהול חייו, מפני שהוא משליך את כל יהבו על אימו ועל יכולותיה. קל וחומר שהסומך על ה' יתברך שהוא כל יכול, לא מבקש לעצמו שום מטרות אחרות אלא רק להעמיק עוד את הביטחון בה'.

כי בלי סייעתא דשמיא, אין לנו כלום. ואם יש סייעתא דשמיא, יש הכל.

ת.ד. 52589 רמת גן < עורך: אהרונ ברגנשטיין > עיצוב גרפי: אליעזר מרגליות < העלון טעון גניזה לפרסום, תגובות, יצירת קשר והצטרפות למנוי הפצה: 050-833-1504 • info@qarov.org • קרוב אליך

קרוב אליך
עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

ברמן הלפרט & דוד פדידה מגישים:

חבורת תריג
בין הזמנים
המופע

ישראל תריג' עולה על הבמה למופע ענק עם עשרות שחקנים בהרפתקה מוחתת, מצחיקה ומרגשת! בניני האומה בירושלים

יום ראשון	יום שני	יום שלישי
י"ז אב - 18.08.19	י"ח אב - 19.08.19	י"ט אב - 20.08.19
שעה: 11:00 שעה: 14:00	שעה: 11:00 שעה: 14:00	שעה: 11:00 שעה: 14:00
שעה: 17:00 שעה: 20:00	שעה: 17:00 שעה: 20:00	שעה: 17:00 שעה: 20:00

באתר: bhi.co.il | בטלפון: 0722-79-6666

רכישת כרטיסים: